

Giới thiệu 99 Lần Ly Hôn

Kết hôn 5 năm trong truyện 99 Lần Ly Hôn của tác giả Nhan Uyển Huyền, cô yêu hần như mạng, lại bị vứt bỏ như giẻ rách. Một khitrùng sinh, một tờ hiệp ước tổng tài ly hôn đi đánh đòn phủ đầu: “Một năm trước khily hôn, điều khoản của hiệp ước như sau!” “Không được cùng phòng, không được cùng giường, không được tiếp xúc thân mật?” Người nào đó nhướn mày cười khê. Ai ngờ ngày nọ cô say rượu, hôm sau hần dựa vào thành giường, ánh mắt thâm thùy: “Em bội ước...” Câu chuyện ngôn tình sùng này liệu có mang lại kết cục tốt đẹp. Đón xem truyện hay để biết các bạn nhé.

Bạn đang đọc truyện 99 Lần Ly Hôn được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Hung Thủ Giết Người

Nửa đêm canh ba, Tô Thiên Từ vội vàng tiến vào Lê gia. “Tôi muốn gặp hần!”

“Xin lỗi, thiếu gia nói... Tô Thiên Từ với chó đều cùng một loại nên cô ta không được phép vào!”

Trong lòng ‘oanh’ lên một tiếng, Tô Thiên Từ giống như chịu không nổi, dùng sức gào thét: “Lê Tư Thừa, anh ra đây, chúng ta nói chuyện rõ ràng, ông nội chết không liên quan gì đến em, em bị đánh ngất xỉu, đến khi tỉnh lại thì gia gia đã không còn sống nữa!”

Bảo vệ lạnh nhạt nhìn chằm chằm và khuôn mặt đau thương của cô, không nói một lời.

“Hết hy vọng đi.” Một tiếng nói dịu dàng truyền đến, người phụ nữ thoát nhìn khoảng 27-28 tuổi, duyên dáng yêu kiều đứng dựa người vào cửa nhà. “Hần sẽ không gặp cô đâu, ông nội vừa mới qua đời, hần cần được yên tĩnh.”

Là cô ta, tình nhân của Lê Tư Thừa, cũng là người đã từng tự nhận là bạn tốt nhất của cô – Đường Mộng Đình.

5 năm làm người yêu của Lê Tư Thừa, ra vào mọi nơi, người khác và giới truyền thông đều biết, nhưng Đường Mộng Đình bất ngờ xuất hiện trở thành Lê thiếu phu nhân, mà cô Tô Thiên Từ cũng chỉ là vật trang trí mà thôi.

Cô đi xuống, mỗi bước chân là một bậc thang, bảo vệ vì cô ta mà chủ động ra mở cửa, đôi ngó hoàn toàn khác nhau như trời với đất, làm Tô Thiên Từ càng hận Đường Mộng Đình thấu xương.

“Hai người đi làm việc khác trước đi, tôi muốn cùng cô ta nói chuyện riêng một lát.”

Hai tên bảo vệ liếc nhau, nhanh chóng gật đầu rời khỏi.

“Ông nội không phải do tôi giết!”

“Tôi biết, ông nội đương nhiên không phải do cô giết.” Đường Mộng Đình mỉm cười, bước ra bước chân đi ra bên ngoài, rất nhanh liền đi tới hồ nước bên cạnh đối diện với Đường gia.

Đường gia là một căn biệt thự lớn, đối diện có một cái hồ nước nhưng lại không có đèn đường, Đường Mộng Đình đứng ở nơi đó rất khó có thể xác định được cô ta đang đứng ở vị trí nào.

Tô Thiên Từ nghe thấy vậy, trong lòng có chút cảm giác không thích hợp, chạy nhanh theo nói: “Cô có ý gì?”

“Ông nội đương nhiên không phải cô giết, cô bị tôi đánh cho hôn mê thì giết thế nào?”

Tô Thiên Từ trừng lớn mắt, nhìn chằm chằm cô ta: “Chẳng lẽ... Là cô!”

“Xuyt...” Đường Mộng Đình đưa ngón tay trở đặt lên môi, cười đắc ý.

“Thật là cô! Cô là đồ tiện nhân, ông nội đối xử với cô tốt như vậy, cô vì cái gì...”

“Tốt?” Đường Mộng Đình cười lạnh một tiếng. “Nếu không phải cái lão gia hỏa kia, thì người gả cho Tư Thừa ca ca phải là tôi chứ không phải cô, tôi và hần là thanh nai trúc mã, thế mà lão già kia giám nói hần nhìn tôi không vừa mắt, không thích tôi, vậy thì lão ta có thể đi chết rồi!”

“Cô thật là độc ác, tôi sẽ đi nói cho bọn họ biết!”

Tô Thiên Từ xoay người đang muốn rời đi, nhưng Đường Mộng Đình lại không những không sợ hãi mà cười lạnh một tiếng: “Cô cho rằng bọn họ sẽ tin tưởng sao?”

Bước chân Tô Thiên Tử dừng hẳn lại, cô im lặng đứng tại chỗ.

“Giống như năm đó cô cực lực giải thích cô không hạ được Tư Thừa ca ca, ai tin?”

Tô Thiên Tử đột nhiên xoay người, nhìn cô ta với ánh mắt không thể tin được.

Đường Mộng Đình cực kỳ hứng thú nhìn về mặt đó của cô. “Giống như cô nói cô không có phóng hỏa thiêu chết tôi, ai tin?”

“Đường Mộng Đình! Cô có ý gì?” Trong đầu Tô Thiên Tử đột nhiên lóe lên tia sáng. “Là cô!”

“Không sai, là tôi.” Đường Mộng Đình cười lạnh một tiếng. “Nhưng là tôi thì thế nào? Cô còn nhớ rõ phải không? Lúc trước cô mới vừa đi qua nhà tôi, tôi liền bị trúng phải khí ga độc, cô nói cô không động tay động chân, ai tin? Sau đó Tư Thừa ca ca bị bọn xã hội đen bắt cóc, thiếu chút nữa bị chết cháy ở nhà kho, tất cả mọi người đều thấy tôi cứu hắn, chính là cô cố tình hèn mề ở hiện trường, cô nói lửa không phải cô phóng, ai tin?”

Tô Thiên Tử không kịp phòng, đột nhiên đề cập đến những chuyện cũ kia, theo bản năng liền đưa tay sờ sờ khuôn mặt của mình.

Cô ra sức đẩy Lệ Tư Thừa ra khỏi biển lửa, còn chính mình lại không kịp chạy ra khỏi đám cháy và nó đã hủy hoại đi một nửa khuôn mặt của cô, còn có... cả cuộc đời!

Cô là nữ nhi tư sinh của Tô gia.

Năm mười tám tuổi cô trở về Tô gia, cô liền biết cô phải gả cho người tên là Lệ Tư Thừa, nhưng lại không biết hắn có thanh mai trúc mã tên là Đường Mộng Đình.

Năm cô hai mươi tuổi, cô gả cho hắn. Từ đó trở đi, cô liền không ngừng bị đem ra so sánh.

Đường Mộng Đình hào phóng đoan trang, cô thô bỉ không chịu nổi.

Đường Mộng Đình xinh đẹp thiện lương, cô tâm địa rắn rết.

Đường Mộng Đình du học hải ngoại, cô thì đại học còn không có, vừa tốt nghiệp xong đã thi cho Lệ Tư Thừa.

Vậy mà cô còn ngây ngốc đem ả trở thành bạn tốt nhất của mình, từ năm 18 tuổi đến năm 25 tuổi lại không nhận ra cuộc đời cô, tất cả đều bị hủy hoại trong tay ả.

Tất cả mọi người đều biết rõ, đem tâm hôn — được là cô hạ, mục đích là vì kích thích Đường Mộng Đình; lừa là cô phóng thiếu chút nữa lấy mạng người ta, mục đích là muốn giết chết Đường Mộng Đình; thai nhi trong bụng cô là do chính cô cố ý ngã từ cầu thang xuống, mục đích là giả họa cho Đường Mộng Đình.

Có lẽ những điều đó đã ăn sâu vào trong tiềm thức mọi người, không thể thay đổi. Không có ai hiểu, để xứng đôi với Lệ Tư Thừa, việc gì cô cũng cố gắng, nỗ lực.

Cô thức đêm giúp Lệ Tư Thừa sửa thời gian công tác vì hắn bị bệnh, bọn họ nói cô làm ra vẻ.

Cô vì giúp Lệ Tư Thừa dưỡng bệnh đau dạ dày thật tốt mà đi học nấu ăn, bọn họ nói cô tâm cơ.

Cô vì muốn hoàn thành tâm nguyện ôm con trai của ông nội hắn mà bỏ học ở nhà dưỡng thai, bọn họ nói cô không biết vươn lên.

Không lâu sau, Tô gia phá sản, bọn họ nói cô trèo cao, dễ tiện.

Sau đó cô sinh non đứa nhỏ, bọn họ nói cô làm nhiều việc xấu, không xứng mang thai, ngay cả trời cao cũng muốn đem đứa nhỏ đi.

Sau đó cô mới dần dần hiểu ra, Đường Mộng Đình làm cái gì cũng là tốt, cô làm cái gì cũng là sai.

Cho đến ngày hôm qua, cô ngủ một giấc dậy phát hiện ông nội chết ở chân cầu thang tầng một, cảnh sát phá cửa đi vào, mà đúng lúc đó, cô lại đứng ở cầu thang tầng hai nhìn xuống, Tô Thiên Tử cứ như vậy trở thành hung thủ giết người.

“Tiện nhân! Vì cái gì, vì cái gì mà cô lại hại tôi như vậy!” Tô Thiên Tử giống như phát điên, bỏ nhào về phía Đường Mộng Đình.

Đường Mộng Đình có học qua quyền cước, thân mình chợt lóe, trở tay đem cô bắt lại rồi đẩy cô xuống hồ nước.

Uống phải mấy ngụm nước, Tô Thiên Tử liều mạng gắp gắp, kêu “Cứu...”

“Ừng ực ừng ực.”

Đường Mộng Đình ở trên bờ lạnh lùng nhìn cô. “Cô an tâm mà chết đi thôi, tôi sẽ thay thế cô thật tốt, trở thành Lệ thiếu phu nhân...”

Bạn đang đọc truyện 99 Lần Ly Hôn được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 2: Cô Lại Dám Hạ Được Tôi?

Không biết qua bao lâu, Tô Thiên Từ cảm giác chính mình giống như một chiếc thuyền nhỏ, đang bị sóng gió điên cuồng chụp đánh, rất nhanh, liền đụng vào một tòa băng sơn không đúng, là núi lửa!

Nóng, thật nóng!

Rõ ràng nóng như vậy, nhưng cô vẫn nhịn không được mà dựa vào cái núi lửa kia, lúc sau, tòa núi lửa kia đột nhiên ném cô lên, hung hăng đâm vào phía dưới của cô, đáy thuyền nhỏ vỡ ra một lỗ hổng, Tô Thiên Từ kinh hô một tiếng: “Đau...”

Núi lửa dù sao cũng là núi lửa, muốn bộc phát thì ai cũng không ngăn cản được, hạ thân như bị xé rách, cảm giác đau đón lại thuyền đến, Tô Thiên Từ cảm giác cả người đều bị hung hăng xuyên qua, lực đạo của núi lửa kia cũng thật lớn, làm cô nhịn không được muốn khóc: “Đau quá!...”

Chỉ là núi lửa kia vẫn không chút thương tiếc, lại một lần nữa hung hăng đâm xuống, Tô Thiên Từ cảm giác môi bị phong bế, ngay sau đó một làn gió thổi qua, đau nhức liền nhanh chóng rút đi, cảm giác thoải mái tê dại đến tận xương cùng ào ào kéo đến, môi anh đào nhịn không được mà bật ra một tiếng ngậm “Ừm...”

.....

Sóng gió rút đi, tất cả đều trở về sự yên tĩnh vốn có.

Tô Thiên Từ ý thức được một chút, giữa hai chân thuyền đến cảm giác đau đón, toàn thân trên xuống dưới không có một chỗ nào là không đau.

Đôi lông mi run rẩy, cặp mắt bỗng chốc mở ra.

Căn phòng tĩnh xóa nhưng lại mang theo phong cách cổ kính xa hoa.

Đây là... nhà cũ của Lê gia?

Tô Thiên Từ đột nhiên ngồi bật dậy, chỉ là trên người đau nhức làm cô nhịn không được thấp giọng, hít hà một hơi.

Ngồi trên yên ổn trên giường, Tô Thiên Từ phát hiện trên người mình thế nhưng không mảnh vải che thân, ngực, trên xương quai xanh, là những dấu hôn tím tím xanh xanh chằng chịt rải rác khắp nơi, thoạt nhìn có chút đáng sợ.

Hơi hơi nghiêng đầu, bên cạnh cô thế nhưng còn có một người đang nằm!

Hô nhỏ một tiếng, Tô Thiên Từ theo bản năng cả người liền co rút lại, dụi lấy chăn che kín thân thể mình.

Trước mắt cô là một nam nhân tuấn mỹ, lông mày có chút cau lại, rất nhanh liền mở mắt.

Hắn vừa mở mắt, trong mắt Tô Thiên Từ có một loại kinh diễm nồng đậm.

Khuôn mặt này, bất luận nhìn qua bao nhiêu lần cô cũng vẫn không cảm thấy thỏa mãn mà muốn nhìn thêm lần nữa.

Đôi mắt thâm thúy đen nhánh như bầu trời đêm, mang theo vẻ ngạo mạn cùng sự cao quý, mang theo vẻ mộng lung của con buồn ngủ, nhưng Tô Thiên Từ lại thấy ánh mắt đó sắc bén giống như chim ưng.

Giờ phút này Lê Tư Thừa, thoạt nhìn... chỉ khoảng 25-26 tuổi!

Tô Thiên Từ có chút giật mình sững sờ, đột nhiên cánh tay bị nắm lấy, khuôn mặt Lê Tư Thừa nhanh chóng đến gần, trầm giọng gầm nhẹ: “Tô Thiên Từ, cô lại dám hạ được tôi?”

Một màn này, hình như đã từng xảy ra.

Năm đó cô bị Đường Mộng Đình thiết kế cùng Lê Tư Thừa phát sinh quan hệ, ngày hôm sau lúc thức dậy, Lê Tư Thừa cũng nói ra một câu như vậy.

Ngơ ngác nhìn hắn một lúc, rồi cô nhanh chóng nói: “Tôi sẽ đi, anh không cần lo lắng.”

Sau khi ly hôn, hắn cho cô một khoản tiền lớn và an bài cho cô một căn biệt thự, nếu không phải Đường Mộng Đình thiết kế giết gia gia ngay tại nhà của cô, cô làm sao có thể xuất hiện ở chỗ này.

Tuy rằng được cứu lên từ trong nước, nhưng Tô Thiên Từ không cho rằng hấn muốn gặp cô, khẳng định lại là kế hoạch ác độc nào đó của Đường Mộng Đình!

Cô không nghĩ tới, lời nói của cô với Lệ Tur Thừa đã mang lại chấn động lớn trong lòng hấn.

Đi?

Nữ nhân này hao tổn hết tâm tư để leo lên giường mình, hạ được hấn, thuốc vừa hết tác dụng đã muốn đi?

Nhìn thật sâu vào mắt cô, Lệ Tur Thừa phát hiện cô không có một chút ý tứ nói giỡn.

Không có một chút ngang ngược can rờ, điều ngoa thường ngày, nét mặt bình tĩnh, hờ hững, giống như cô đã trải qua nỗi tuyệt vọng, trên người chỉ còn có bi ai.

Bạn đang đọc truyện 99 Làn Ly Hôn được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Tôi Là Kẻ Quái Dị.

Nhìn chằm chằm cô hồi lâu, Lệ Tur Thừa cười lạnh một tiếng, nắm chặt lấy cánh tay cô rồi nói. “Cô lại muốn chơi cái gì? Đầu tiên là hạ được tôi, hiện tại... Lạt mềm buộc chặt sao?” Thanh âm của hấn rất êm tai, giống như tiếng đàn violin, trầm thấp bay bổng, nhưng mỗi một chữ hấn nói ra đều mang theo ác ý nồng đậm.

Trước mắt hấn là một nữ nhân có làn da trắng như tuyết, nõn nà tinh tế, rồi tới một cái lỗ lông chân cũng không có, đôi mắt to tròn như hai quả nho, hơi mang vài phần kinh hoàng cùng lo lắng mà nhìn chính mình. Trông giống như một con nai hoang loạn, sợ hãi không biết phải làm sao.

“Tôi... Không có, anh buông tay ra.” Tô Thiên Từ định rút tay ra nhưng lại phát hiện sức lực Lệ Tur Thừa lớn đến kinh người.

Ngay lúc cô đang giãy giụa, chiếc chăn trước ngực liền rơi xuống xuống dưới, lộ ra những dấu hôn xanh xanh tím tím, ánh mắt Lệ Tur Thừa trầm xuống, bụng dưới không thể ngăn chặn mà có một cô lửa nóng vô hình truyền khắp toàn thân, giống như ngàn vạn con kiến đang bò trên mặt đất, rất là khó chịu.

Đáng chết!

Lệ Tur Thừa tưởng dời ánh mắt đi là có thể cường chế được nhưng lửa nóng ở bụng dưới lại càng ngày càng tăng, ở trong chăn tiểu đệ đệ cương lên đáng sợ.

Mặt Tô Thiên Từ đỏ hồng, tranh thủ thời gian kéo chăn lên che lại thân thể trần truồng của mình.

Tuy rằng kết hôn với hấn đã được 5 năm nhưng phát sinh quan hệ vợ chồng thực sự thì chỉ có một lần.

Một lần kia... Vẫn là bị Đường Mộng Đình hạ được mới thành công!

Từ đó về sau, Lệ Tur Thừa liền coi cô như virus, đừng nói chạm vào một chút, ngay cả ngủ cùng phòng với cô hấn cũng không muốn!

Giờ phút này, sắc mặt Tô Thiên Từ hồng đến nỗi muốn nhò ra máu.

“Buông tôi ra, Lệ Tur Thừa! Đối với loại người quái dị như tôi mà anh cũng nuốt trôi, chẳng lẽ Đường Mộng Đình không làm anh thỏa mãn sao?” Tô Thiên Từ nổi giận.

Đường Mộng Đình?

“Thì ra cô cũng biết bản thân lớn lên rất xấu!” Lệ Tur Thừa cười lạnh, ánh mắt nhìn vào đôi con ngươi linh động của cô, phía dưới là cái mũi trắng nõn thẳng tắp, đôi môi khê nhếch, đầy đặn ướt át, thực dễ dàng làm người ta liên tưởng đến một từ: Thích hợp để hôn.

Yết hầu căng thẳng, Lệ Tur Thừa nhìn chằm chằm vào cánh môi của cô, ánh mắt trở nên sâu không lường được.

Trong lòng Tô Thiên Từ bỗng nhiên nổi lên cảm giác oan uổng, nếu không phải do Đường Mộng Đình, cô làm sao có thể bị hủy dung!

“Buông ra!” Thân thể Tô Thiên Từ vừa động, bắp đùi mềm mại trơn bóng không may liền cọ vào phần hạ thân của hấn ở dưới chăn, Lệ Tur Thừa nhin không được ‘híz-khà-zzz’ một tiếng, hạ thân căng trướng khó chịu đến cực điểm.

“Đừng nhúc nhích!” Lệ Tur Thừa gầm nhẹ, hai chân căng cứng muốn đem cái thứ chết tiệt kia áp chế xuống dưới.

“À...” Tô Thiên Từ khinh thường cười lạnh. “Muốn nữ nhân? Tìm Đường Mộng Đình đi, loại người quái dị như tôi cũng muốn, Lệ Tư Thừa có phải khẩu vị của anh quá nặng không?”

Nói xong, nội tâm đau xót, hai mắt Tô Thiên Từ nhịn không được mà đỏ hồng.

Qua nhiều năm như vậy, ai cũng so sánh, mọi thứ cô đều không bằng Đường Mộng Đình, Đường Mộng Đình là cửu thiên tiên tử, còn cô chỉ là hạt bụi trên mặt đất,

Cảm giác như vậy, cực kỳ khó chịu!

Con người Lệ Tư Thừa càng mờ đục, nắm tay cô rồi để ở phần hạ thân của hắn. “Cái gì cũng tìm Đường Mộng Đình, vậy tôi còn cần một người vợ hợp pháp như cô để làm gì?”

Tô Thiên Từ ngẩn ra, đột nhiên mở to mắt.

Vợ hợp pháp?

Lệ Tư Thừa nhìn về mặt của cô, hắn liền nở một nụ cười tàn nhẫn mang theo vài tia lạnh lẽo. “Lão nhân gia bắt tôi lấy cô, cho cô một tờ giấy chứng nhận kết hôn, còn không phải là muốn cho tôi coi trọng cô sao? Hao hết tâm tư để hạ được tôi, hạ xong thì làm bộ kết thúc? Hử?”

“Tôi không có!” Tô Thiên Từ nổi giận.

Lệ Tư Thừa không để tâm đến lời nói của cô, bàn tay to lớn thô ráp xiết chặt cổ cô rồi nâng lên. “Biết vợ hợp pháp là gì không?”

Bạn đang đọc truyện *99 Lần Ly Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Công Cụ Phát Tiết Dục Vọng.

Tô Thiên Từ nhìn chăm chăm hắn, không nói gì.

“Công cụ phát tiết dục vọng danh chính ngôn thuận.” Giữ chặt lấy cổ của cô, Lệ Tư Thừa bá đạo hôn xuống, đầu lưỡi cạy mở hai hàm răng, thâm nhập vào sâu bên trong bất giữ cái lưỡi của cô, Tô Thiên Từ trừng lớn mắt, liều mạng giãy giụa.

Công cụ phát tiết dục vọng danh chính ngôn thuận?

Tay chân Tô Thiên Từ giãy giụa mạnh hơn, cô dùng sức nghiêng đầu đi rồi hô to: “Lệ Tư Thừa, chúng ta đã ly hôn, anh làm như vậy được coi là cưỡng bức!”

Động tác Lệ Tư Thừa hơi ngừng lại, lông mày khẽ nhíu, con người thâm thúy mang theo tia nghi hoặc.

Ly hôn?

Bọn họ vừa mới mới vừa kết hôn được ba ngày, nữ nhân này đã nghĩ ly hôn? Chơi cái trò gì vậy?

“Buông tôi ra!” Tô Thiên Từ không để ý đến phản ứng của Lệ Tư Thừa, dùng hết sức lực toàn thân giãy giụa, thanh âm nghẹn ngào, đôi mắt đỏ hoe, cả giận nói: “Thật bẩn, đừng chạm vào tôi, đừng chạm vào tôi...”

Miệng hắn, thân thể hắn, sớm đã không biết cùng Đường Mộng Đình làm qua bao nhiêu lần, thật bẩn...

Ngoài cửa phòng truyền đến thanh âm dịu dàng nhỏ nhẹ, cửa phòng rất nhanh liền vang lên tiếng gõ cốc cốc. “Tư thừa ca ca, anh dậy rồi sao?”

Là cô ta, Đường Mộng Đình!

Lệ Tư Thừa có chút định thần, nhìn về phía cửa phòng.

Mà Tô Thiên Từ, nhân cơ hội đó đẩy mạnh hắn ra, Lệ Tư Thừa không kịp phòng ngừa liền bị đẩy sang một bên, trên người cuộn một cái chăn nên bị lăn xuống cuối giường.

“Không nói lời nào, em đi vào nhé?” Thanh âm Đường Mộng Đình ngọt ngào đáng yêu, nghe giống như là tiếng nói của bé gái nhà bên, chính là chỉ có Tô Thiên Từ biết, lòng của cô ta độc ác đến nhường nào!

Cửa phòng bị đẩy ra, lúc Đường Mộng Đình tiến vào, còn chưa kịp nhìn thấy gì thì đã bị một cái gối màu đỏ rực bay vào đầu, thanh âm lạnh lẽo của Lệ

Tư Thừa truyền đến: “Cút!”

Đường Mộng Đình còn chưa kịp định hình lại đag có chuyện gì xảy ra đã bị một cổ lực mạnh mẽ đẩy ra ngoài.

Cửa phòng vừa mở ra, hần liền nhanh chóng khóa lại.

Lệ Tư Thừa xoay người lại, nhìn thấy Tô Thiên Từ cuộn chặt mình trong chăn giống như xác ướp, cảm giác vừa tức giận vừa buồn cười.

Nữ nhân này rốt cuộc là đang muốn làm cái gì?

Trên mặt Tô Thiên Từ còn vương lại vài giọt nước mắt, cô lấy tay dụi rồi dờn tầm mắt, không biết nhìn thấy cái gì mà trên mặt cô đột nhiên lại hồng đến đáng sợ.

Trên người hần... Trần như nhộng!

Hon nữa, phía dưới còn...

Tô Thiên Từ quay đầu lại che mặt, nhưng lại phát hiện mặt mình tron hần!

Sợ mình cảm nhận sai, Tô Thiên Từ liên tục sờ soạng, tron hần bóng loáng, tinh tế, vốn dĩ không có vết bóng do trận hỏa hoạn lớn kia để lại!

Hon nữa... Tô Thiên Từ phát hiện chung quanh, là một màu đỏ.

Giấy song hi gián trên đầu giường, trên cửa, ngay cả cái gối mà Lệ Tư Thừa vừa dùng để ném Đường Mộng Đình cũng có, chăn, màn, ga giường... tất cả đều mang một màu đỏ rực rỡ tươi vui.

Tô Thiên Từ nhìn xuống giường, ga giường màu đỏ nhạt, trên đó có vết máu đã khôn cạn đặc biệt đáng chú ý.

Chuyện gì đang xảy ra?

Nhà cũ của Lệ gia, màu đỏ song hi còn có cả lạc hồng...

Tìm bông chóc đập liên hồi, Tô Thiên Từ bắt đầu nghĩ tới một khả năng, hô hấp trở nên dồn dập, nhìn về phía Lệ Tư Thừa. “Hiện tại là năm nào? Ngày tháng bao nhiêu?”

Lệ Tư Thừa nhìn cô giống như một con ngốc. “Kết hôn mới chỉ được ba ngày mà cô có thể diễn trò được như vậy, Tô Thiên Từ, tôi thật đúng là đã xem thường cô rồi.” Nói xong, lại không để ý tới cô, áp chế cổ dục vọng kia xuống dưới, lạnh lùng bước vào phòng tắm.

Tìm Tô Thiên Từ đập càng lúc càng nhanh, bò tới trước bàn trang điểm, trong gương, khuôn mặt cô tinh xảo, sạch sẽ, làn da tinh tế mịn màng không có những cái vết bóng dử tồn kia!

Bạn đang đọc truyện *99 Lần Ly Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Cô.. Trùng Sinh

Cô hai mươi tuổi nên khuôn mặt có chút non nớt, nhưng đã từ từ trưởng thành, mắt hạnh to tròn, lông mày tinh tế, sống mũi thẳng tắp, khuôn mặt trái xoan tinh xảo thật đẹp.

Trên bàn trang điểm bày một ít chai lọ, tất cả đều là những mỹ phẩm xa xỉ nổi tiếng.

Lúc cô còn chưa gả cho Lệ Tư Thừa, đã bị người tự nhận là bạn tốt của mình - Đường Mộng Đình xúi giục mua mấy thứ này, cô ta nói là phải thể hiện thân phận của mình, bất cứ thứ gì đều không thể quá kém.

Năm đó cô tin là thật, đi theo Đường Mộng Đình mua tất cả những gì nổi tiếng, nhưng những mỹ phẩm dưỡng da xa xỉ đó đều không thích hợp với cô, sau đó phải vứt toàn bộ vào thùng rác.

Những chi tiết này lại lọt vào mắt Lệ Tư Thừa, làm hần càng ngày càng chán ghét người vợ như cô.

Những việc này mỗi khi nhớ tới, Tô Thiên Từ đều hối hận muốn trở lại quá khứ, cô sẽ không làm như thế nữa, không ngờ tới thực sự có một ngày như vậy.

Trong cổ họng Tô Thiên Từ phát ra tiếng cười nhẹ, chợt, tiếng cười càng lúc càng lớn, nước mắt trong chốc lát liền rơi xuống không ngừng.

Cô đã chết, cô cũng không chết, cô... Trùng sinh rồi.

Hồi đó, cô yêu Lê Tư Thừa suốt 5 năm, chờ đợi hán 5 năm, để trở thành một phu nhân nhà quyền thế ưu tú, cô học các loại lễ nghi, nhạc cụ, lời nói, tự học tài chính và cách quản lý thương nghiệp, chỉ cần hán thích, yêu cầu, cô đều học qua, nhưng về sau, dù đã trở thành một phu nhân ưu tú lại không được bất kì ai khăng định, mà chỉ có sự khinh thường.

Đời trước cô luôn sống vì Lê Tư Thừa, bây giờ có thể bắt đầu một lần nữa, cô nhất định phải sống vì chính bản thân mình.

“Cốc cốc”

Ngoài cửa phòng vang lên tiếng gõ cửa, suy nghĩ của Tô Thiên Từ bị cắt ngang.

“Ai?”

Một hồi trầm mặc.

Không có tiếng trả lời, nhưng trong lòng Tô Thiên Từ đã biết rõ đáp án là ai.

Cũng không vội mà mở cửa, cô đi đến trước tủ quần áo, mở ra liền thấy bên trong tràn đầy những bộ quần áo xa xỉ.

Đây là đồ Đường Mộng Đình giúp cô chọn lựa, mỗi một bộ đều có giá đắt đỏ, nhưng lại không có bộ nào phù hợp với độ tuổi và khí chất của cô.

Nhiều mây hồi lâu, Tô Thiên Từ cảm lấy bộ quần áo trước kia mà cô hay dùng.

Cái này chỉ là nhãn hiệu bình dân, tuy rằng không phù hợp thân phận của cô, nhưng lại thích hợp với độ tuổi và khí chất của cô.

Đưa tay với lấy quần áo lót ở ô vuông ngăn trên cùng, lúc Tô Thiên Từ chuẩn bị mặc đồ lót vào người thì cửa phòng tắm đột nhiên mở ra, một luồng hơi nóng nhàn nhạt tiến về phái cô.

Tô Thiên Từ hoảng sợ, theo bản năng liền che kín bộ ngực đầy đặn của mình lại, đưa lưng về phía hán.

Trên người Lê Tư Thừa khoác một chiếc áo tắm đen dài, đường nét cường tráng rắn rỏi lộ ra, dáng người cao 1m88, mái tóc nhánh vì có nước mà rũ xuống, hán nhìn chăm chăm bóng lưng trần của cô không chớp mắt.

Da thịt trắng nõn mềm mại, phía trên còn có vài dấu hôn xanh tím, nhìn qua cũng đủ biết đêm qua hán điên cuồng, thô bạo đến nhường nào.

Không khí trầm mặc đến xấu hổ.

Lê Tư Thừa đứng bất động, Tô Thiê Từ cũng ngưng ngừng xoay người.

“Anh...”

“Cốc cốc” tiếng gõ cửa lại lần nữa vang lên, những lời sắp sửa định nói ra đều bị Tô Thiên Từ nuốt hết vào trong bụng.

Lê Tư Thừa thu hồi ánh mắt. “Mặc vào.”

Ngắn gọn, không cho phép cô làm trái ý hán.

Lê Tư Thừa đi ra mở cửa phòng, nhìn thấy người bên ngoài, hán nhíu mày: “Có việc?”

Đường Mộng Đình đứng ở cửa, chỉ có thể nhìn thấy nửa khuôn mặt của Lê Tư Thừa, không vờn cổ nhìn xung quanh nói: “Em tới tìm Thiên Từ, cô ấy còn chưa dậy sao?”

Bạn đang đọc truyện *99 Lần Ly Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Bạch Liên Hoa Đến Thăm

Thanh âm của Đường Mộng Đình không lớn, nhưng trong lòng Tô Thiên Từ đã ngũ vị tạp trần.

Ở kiếp trước, Đường Mộng Đình sẽ phá của mà vào, ngay lúc đó Lệ Tur Thừa đang tắm rửa, mà thanh âm của cô ta lại cực lớn tuyên bố Tô Thiên Từ cô “hạ được” chồng mới cưới.

Tâm Lệ Tur Thừa vốn đã hoài nghi, nghe được những lời đó lại càng chán ghét cô tới cực điểm.

“Có việc?”

Lệ Tur Thừa vẫn là nói những lời này.

Đường Mộng Đình cười có chút miễn cưỡng, cô ý dịch dịch tay ta sau lưng như đang cực lực che dấu thứ gì đó, cô ta lắc đầu: “Không có việc gì.”

Ánh mắt Lệ Tur Thừa rơi xuống mu bàn tay của cô ta nhưng rất liền dời ánh mắt đi nơi khác.

Đường Mộng Đình thấy hẳn không có ý vạch trần, trong lòng có chút nóng nảy, cô ta dứt khoát ném đồ vật trên tay đi, trên mặt đất liền truyền đến thanh âm rơi vỡ.

Đường Mộng Đình kinh hô một tiếng giống như là bị dọa sợ: “A, làm sao bây giờ!”

Lệ Tur Thừa quét mắt nhìn đồ vật vừa bị rơi xuống mặt đất, liếc mắt một cái, liền thấy một dòng chữ to lớn, rõ ràng.

Xuân được tốt nhất hiện nay. Lệ Tur Thừa tuy rằng không nghiên loại được này nhưng có nghe qua.

Tại sao Đường Mộng Đình lại mang theo đồ vật này trên người?

Sợ Lệ Tur Thừa hiểu nhầm, Đường Mộng Đình nhanh chóng xua tay: “Tur thừa ca ca, anh đừng hiểu lầm, đây không phải là đồ của em, em chỉ bảo quản giúp Thiên Từ thôi...”

“Giúp tôi bảo quản thứ gì?” Tô Thiên Từ từ phía sau đi ra, tiếp nhận cánh cửa trên tay Lệ Tur Thừa mà mở rộng nó ra.

Từ góc độ của Đường Mộng Đình có thể thấy trên chiếc giường tân hôn kia là những dấu vết phức tạp cùng với đám chăn đệm hỗn loạn.

Lòng đỏ kị bỗng chốc nổi lên.

Đường Mộng Đình miễn cưỡng cười: “Chính là... tôi hôm qua cô làm rơi đồ vật này trên bàn, tôi sợ bác gái nhìn thấy sẽ không tốt, cho nên liền giữ hộ cô.”

Ánh mắt như tia sét của Lệ Tur Thừa rơi xuống gương mặt của Tô Thiên Từ.

Chính là hẳn lại không nhìn thấy một tia kinh hoàng nào trên mặt cô, một đôi mắt đen nhánh sáng ngời, trong suốt như một vũng nước tinh khiết, không mang theo một tia tạp chất, giờ phút này nghe thấy Đường Mộng Đình nói, trong lòng nổi lên một tia nghi hoặc, cô ngồi xuống nhặt thứ đồ vật kia lên hỏi: “Đây là thứ gì? Dùng để làm gì?”

Tuy rằng nói vậy nhưng trong lòng Tô Thiên Từ đã biết rõ đây là thứ gì.

Con người có hơi híp lại, nhưng sắc mặt thập phần bình tĩnh, tò mò mà ngẩng đầu nhìn về phía Đường Mộng Đình, một bộ dáng thuần khiết vô hại.

Trong lòng Đường Mộng Đình có hơi kinh hãi, nhưng lại phản ứng cực nhanh nói: “Tôi đương nhiên không biết tác dụng của loại đồ vật này!”

“Loại đồ vật này?” Tô Thiên Từ càng nghi hoặc, nhanh chóng hỏi. “Loại đồ vật này là thứ gì?”

“Tôi...” Đường Mộng Đình cắn răng, trong lòng thập phần kinh ngạc.

Sao hôm nay cái nữ nhân ngu ngốc này lại có phản ứng nhanh nhạy đến thế? Giống như có điểm không giống so với lúc trước.

Nhưng là điểm nào không giống so với lúc trước?

Hạ mắt nhìn xuống, khuôn mặt Tô Thiên Từ trắng hồng, tinh tế bóng loáng, da thịt non mềm, cái tuổi hai mươi này giống như là trái đào non vậy.

Từ góc độ này, Đường Mộng Đình có thể thấy phía dưới cổ áo cô là những dấu hôn xanh xanh tím tím...

Đường Mộng Đình cắn chặt răng, trong nội tâm lòng đỏ kị đã hùng hực lửa đốt.

Đúng là nhờ binh được này mới làm Tô Thiên Từ thành công bò lên trên giường Lệ Tur Thừa!

Nhưng mục đích của cô không phải là chỉ để cho Tô Thiên Từ bò được lên trên giường Lệ Tur Thừa, mà là muốn cho Lệ Tur Thừa chán ghét cô, chán ghét cô!

“Không phải cô hay sao? Rõ ràng tối hôm qua, chính tôi thấy được cô đem thứ bên trong đồ vật này đổ vào đồ uống của Tur Thừa ca ca, chẳng lẽ là tôi

nhìn lầm rồi?”

Bạn đang đọc truyện *99 Lần Ly Hôn* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Thanh Mai Trúc Mã, Vợ Mới Cưới, Tin Ai?

“Tôi hôm qua tôi có đôi đồ uống sao? Tô Thiên Từ hỏi lại. “Hai ly đồ uống kia là cô đưa cho tôi đấy, không phải sao?”

Trái tim Đường Mộng Đình dường như sắp nhảy lên tận cổ họng, hai mắt mở to kinh ngạc nhìn Tô Thiên Từ.

Nữ nhân này, từ khi nào mà lại trở nên thông minh như vậy!

Chẳng những không có nhảy vào bẫy mà cô đã sắp đặt, còn rẽ trái rẽ phải đưa cô vào hố.

Một giọt mồ hôi lạnh từ thái dương chảy xuống, Đường Mộng Đình rú mắt, dễ dàng nhìn thấy những dấu vết bên dưới cổ áo cô, hai hàm răng cắn lại thật chặt, đơn giản hoặc là không làm nhưng nếu đã làm là phải làm đến cùng. “Đó là cô làm tôi đôi không phải sao? Thiên Từ, tôi xem cô như người bạn tốt vậy mà cô lại...”

Ánh mắt sắc bén như chim ưng của Lê Tư Thừa vững vàng bắt lấy Tô Thiên Từ.

Trong lòng Tô Thiên Từ chộp lạnh, cô đã biết rõ đáp án.

Một người là thanh mai trúc mã, một người chỉ là vợ mới cưới được ba ngày, tin ai?

Đáp án, không cần nói cũng biết!

Trong nội tâm không cam lòng đến cực điểm, Tô Thiên Từ từ trên mặt đất đứng lên, đối diện với ánh mắt sắc bén của Lê Tư Thừa, hỏi lại: “Tôi như thế nào? Ngược lại là cô, sáng sớm liền tới gõ cửa phòng của một đôi vợ chồng mới cưới, không biết còn tưởng rằng cô có ý đồ xấu.”

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Đường Mộng Đình trắng bệch, đây thực sự là Tô Thiên Từ sao? Như thế nào mà mấy ngày không gặp, tính cách lại thay đổi như vậy!

Trở nên trầm ổn, thành thực, cũng... Thông minh hơn!

Không cần suy nghĩ nhiều liền đổi đề tài, thoáng chốc trọng điểm liền rơi xuống trên người Đường Mộng Đình, chỉ số thông minh cùng với EQ so với nữ nhân ngu ngốc điêu ngoa kia trong ấn tượng của cô một chút cũng không giống nhau.

Là cô ảo giác sao?

Không, không có khả năng.

Nhất định là nữ nhân ngu ngốc này đã sợ!

Dù sao, nếu để cho Lê Tư Thừa cảm giác được này chính là do cô ta hạ, thì cahwes chắn Tô Thiên Từ không còn có cơ hội trở mình.

Điểm mấu chốt của việc này chính là Lê Tư Thừa, nhưng hẳn lại là người sâu không lường được!

Nhưng chỉ cần là tính kế, dù lớn hay nhỏ cũng đều chạm vào điểm mấu chốt của hắn.

Bất luận lớn nhỏ, không cần biết rõ sự tình.

Ánh mắt lóe lên tia sáng, trên mặt Đường Mộng Đình xuất hiện nét ủy khuất: “Tôi thì có ý đồ gì chứ? Thiên Từ, cô nói lời này là có ý gì? Thật khiến người ta tổn thương!” Vừa nói xong, đôi mắt đã đỏ hoe, nước mắt như những hạt đậu nành to tròn thi nhau rơi xuống. “Vừa rồi tôi chỉ là nóng tính, nếu có câu nào khiến cô không vui thì cô nói thẳng ra là tốt rồi, tôi...” Đường Mộng Đình nhìn về phía Lê Tư Thừa, nước mắt rơi lã chã. “Tư Thừa ca ca, xin lỗi, em cho rằng dù anh có kết hôn cùng nữ nhân khác thì quan hệ của chúng ta vẫn sẽ giống như trước, nhưng là em không nghĩ tới...”

Trong lòng Tô Thiên Từ trầm xuống, Đường Mộng Đình, cô giỏi lắm!

Mấy chữ ngắn ngủn, nghe qua như là giải thích, kỳ thật là muốn trốn tránh, ngược lại đem toàn bộ trách nhiệm đẩy lên người Tô Thiên Từ.

Sụt sùi cái mũi, Đường Mộng Đình hốt hoảng ngồi xổm xuống. “Em không cẩn thận làm rơi cái chai này, ngộ nhờ mọi người nhìn thấy sẽ không tốt, em sẽ lập tức thu dọn.”

Cô ta nói như vậy lại càng giống như phải chịu ủy khuất, ngay lúc Đường Mộng Đình đang vươn tay chuẩn bị nhặt những thứ đó lên thì trên đỉnh liền truyền đến một đạo thanh âm lạnh lẽo: “Đứng dậy.”

Trong lòng Đường Mộng Đình tràn đầy vui vẻ, nhưng trên mặt vẫn là bộ dáng ủy khuất, tội nghiệp như cũ, nhặt những mảnh pha lê.

Lệ Tư Thừa duỗi tay kéo Đường Mộng Đình đứng dậy, nhìn về phía Tô Thiên Từ, lạnh lùng ra lệnh. “Thu dọn sạch sẽ.”

“Không việc gì đâu Tư Thừa ca ca...” Đường Mộng Đình mở to đôi mắt ngập nước, một bộ dáng tội nghiệp.

Tô Thiên Từ cười lạnh, từ tận đáy lòng tán thưởng: Thì ra Đường Mộng Đình 5 năm trước đã có đẳng cấp như vậy, có một đối thủ như vậy, cô chết cũng không có một chút oan uổng.

Bạn đang đọc truyện *99 Lần Ly Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Nữ Nhi Tư Sinh

Nhưng Lệ Tư Thừa cũng không nhìn Đường Mộng Đình lâu, rất nhanh liền quay đầu đi, giọng nói không mang theo một chút độ ấm “Cô đi trước, nơi này dù sao cũng là phòng cưới.”

Tuy rằng thái độ vẫn lạnh nhạt như cũ, nhưng so với lúc nói chuyện với Tô Thiên Từ, thì quả thực tốt hơn rất nhiều!

Nội tâm Đường Mộng Đình kinh hi không kịp, hẳn là đang lo nghĩ cho cô, giúp cô giải vây sao?

Trong lòng ngọt ngào như hồ mật ong, ngoài miệng phát ra một câu ngoan ngoãn “Dạ” rồi xoay người, lưu luyến rồi đi.

Lệ Tư Thừa liếc nhìn Tô Thiên Từ một cái, ánh mắt thâm trầm sâu thẳm, thâm thúy thần bí không chút cảm xúc, rất nhanh liền xoay người về phòng.

Tô Thiên Từ đứng ở cửa, nhìn những mảnh pha lê nhỏ trên mặt đất, đôi tay nắm chặt thành quyền.

Đường Mộng Đình, Lệ Tư Thừa...

Bị các người hủy hoại một đời, Tô Thiên Từ ta sẽ từng chút, từng chút một đòi lại...

Thu dọn xong, từ trong phòng đi ra đã là 10 giờ sáng.

Một đêm phóng túng, Tô Thiên Từ cảm giác như trên người không có chỗ nào là không đau, ngay cả lúc đi, cũng cảm giác hai chân mình đang run.

“Ôi, đến giờ này mới rời giường à? Quả nhiên là có số mệnh thiếu phu nhân nha, Đường Mộng Đình nhà chúng ta không có cái phúc phận này rồi.” Một thanh âm bén nhọn truyền đến, Tô Thiên Từ nhìn lại, thoát nhìn là một phu nhân khoảng 40-50 tuổi.

Lệ phu nhân vốn dĩ đang nói chuyện cùng một phu nhân quyền quý, nghe thấy lời nói đó cũng nhìn lại, trên mặt có nét xấu hổ cùng bất mãn.

Đây là hàng xóm nhiều năm qua của Lệ gia, Đường phu nhân, cũng là mẹ đẻ của Đường Mộng Đình

Vốn tưởng rằng hai nhà Lệ - Đường kết tình thông gia rồi, ai ngờ giữa đường lại xuất hiện Tô Thiên Từ ngáng đường, Đường phu nhân không cam long cũng là chuyện bình thường.

Đời trước, chính những lời nói này của Đường phu nhân đã mang đến cho cô không ít phiền toái.

Ngay lúc đó cô tự cho mình là thiếu phu nhân của Lệ gia, tính tình lại không tốt, đối với những lời nói không có ý tốt của Đường phu nhân, thoáng cái đã bị trêu chọc, lúc đó cô tức giận liền nói: Nơi này là nhà tôi, bà quản nhiều như vậy làm gì?

Đường phu nhân chính là muốn cô nói những lời này, ngay sau kích động tất cả các vị phu nhân có mặt ở đây nói xấu cô, khiến thanh danh của cô càng ngày càng tồi tệ.

Từ đó về sau, tất cả các phu nhân quyền quý đều biết, Lệ gia cưới phải người con dâu không biết cấp bậc lễ nghĩa, hủy hoại mất một nửa thanh danh của Lệ gia.

Cũng chính là sự việc này, mới mở ra ác mộng đối lập vô hạn giữa cô và Đường Mộng Đình

Nhưng hiện tại Tô Thiên Từ đương nhiên sẽ không giẫm lên vết xe đổ.

Nghe thấy lời này, đầu hơi hơi cúi xuống, như là có chút ngượng ngùng mà thấp giọng nói: “Con... Tối hôm qua ngủ hơi muộn, quá mệt mỏi, cho nên...”

Các phu nhân quyền quý ngồi trên ghế sofa nhìn thấy bộ dáng của Tô Thiên Từ, trên mặt đều nở một nụ cười ái muội.

Hôm nay không chỉ là ngày cô và Lê Tư Thừa kết hôn được ba ngày, mà còn là sinh nhật của Lê phu nhân.

Mỗi năm tới sinh nhật của Lê phu nhân đều làm rất long trọng, bây giờ mới sáng sớm, những người đến đều là hàng xóm, những người có quan hệ tốt với Lê phu nhân, vô cùng hứng thú với đứa con dâu của Lê gia.

“Ôi, đây là con dâu nhà chị à, lớn lên thật xinh đẹp nha!”

“Đúng vậy nha, nói là nữ nhi của Tô gia tôi còn tưởng rằng...”

“Đúng vậy, tôi cũng không nghĩ tới thì ra là cháu ngoại của Tô lão tiên sinh, trông thật chẳng khác gì mẹ cô ấy!”

Tô Thiên Từ sờ dĩ họ Tô, là bởi vì cô theo họ mẹ.

Bạn đang đọc truyện *99 Lần Ly Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 9: Khác Biệt Như Thế

Cô là một cô nhi, từ nhỏ đến lớn ngoại trừ cái tên thì cô chỉ có hai bàn tay trắng.

Mãi đến lúc cô 18 tuổi mới được cậu đưa về, khi đó cô mới biết cô là cháu gái của gia đình quyền quý.

Mà nữ nhi của Tô gia - Tô Hàm, chưa kết hôn đã có thai, 18 năm trước đã mất tích, không có tin tức, không biết sống chết.

Nhắc tới chuyện này, trên mặt Lê phu nhân có chút không vui, lạnh lùng liếc nhìn Tô Thiên Từ một cái.

Tô Thiên Từ biết Lê phu nhân chán ghét mình, cũng không đi rước lấy phiền toái, đối với những vị phu nhân khen ngợi mình nở một nụ cười ngọt ngào với họ, rồi ngoảnh đi lên phía trước nhẹ nhàng nói: “Mẹ.”

Lê phu nhân không muốn cho cô sắc mặt tốt, nhưng tốt xấu gì cũng ở trước mắt bao người, tất cả bắt mắt đều nhìn, nhàn nhạt ừ một tiếng, mặt không cảm xúc.

“Bác gái, sinh nhật vui về!” Thanh âm Đường Mộng Đình truyền đến, mang theo sự vui mừng hạnh phúc.

Liếc mắt một cái liền thấy Đường Mộng Đình ôm một cái hộp quà lớn bước vào, cười vô cùng sáng lạn.

Đường Mộng Đình vốn dĩ cũng rất xinh đẹp, mắt to, lông mày mỏng, mũi cao thẳng, cằm nhọn như dùng dao gọt, tinh xảo vô cùng, cái miệng nhỏ nhắn hồng, cười đến mí mắt híp lại thành hình lưỡi liềm.

Lê phu nhân nhìn thấy cô đến, trên mặt vốn dĩ không có cảm xúc gì nay lại lập tức xuất hiện một nụ cười, nói với cô ta. “Như thế nào lại đến sớm như vậy, con mới từ Úc trở về, cũng không nghỉ ngơi nhiều một chút.”

Đường Mộng Đình ngich ngom mà thè lưỡi, nói: “Trở về được vài ngày, hôm nay lại còn là sinh nhật của người, con sao có thể vì để nghỉ ngơi mà không tới chúc mừng người được chứ?” Cười hi hi lại gần, cái hộp quà kia liền lên giữa mặt bàn.

“Đây là thứ gì?”

“Ôi, tôi thật hâm mộ chị, mỗi năm đều có thể nhận được quà của Mộng Đình, chúng ta thật đáng thương, cùng là hàng xóm với nhau, cũng không được Mộng Đình quan tâm như vậy.”

“Đúng vậy đó, bất quá tôi còn tưởng rằng Mộng Đình sẽ thành con dâu nhà chị, không nghĩ tới...” Trương phu nhân còn chưa nói xong, đã đi đến ôm lấy cánh tay của Lý phu nhân.

Nụ cười trên mặt Trương phu nhân lập tức ngừng lại, có chút xấu hổ nhìn về phía Đường Mộng Đình, Đường Mộng Đình cũng xấu hổ, đỏ mặt.

Rất nhanh, ánh mắt của mọi người đã nhìn về phía Tô Thiên Từ.

Tô Thiên Từ giống như là không nghe thấy, đứng ở một bên, đối diện với ánh mắt của mọi người, dịu dàng cười: “Để con đi lấy thêm ít hoa quả, mọi người cứ ngồi chơi tiếp đi ạ.”

“Không cần, đó là việc của người hầu.” Lệ phu nhân cười miễn cưỡng: “Ngồi xuống đi, không lại có người nói tôi ngược đãi con dâu.”

Nhưng các vị phu nhân ở đây đâu có ngốc, đương nhiên cũng hiểu ân tình.

Suy cho cùng cũng chỉ là một nữ nhi tư sinh.

Là một đứa con gái ngoài giá thú vô danh.

Dựa vào cái gì mà có thể gả vào Lệ gia?

Nếu không phải bởi vì gia gia của Lệ Tư Thừa - Người đứng đầu Lệ gia kiên quyết, thậm chí còn lấy cái chết để đe dọa, thì sẽ không có bất kỳ một người nào của Lệ gia đồng ý rước cô vào cửa.

Trong mắt Lệ phu nhân, Tô Thiên Từ từ sát thân đến giáo đường đều không có một chút nào xứng đáng làm con dâu của Lệ gia.

Tô Thiên Từ ngoan ngoãn tìm một góc khuất ít người để ngồi, vô cùng thức thời tìm vị trí cách xa Lệ phu nhân.

Đời trước, cô ngang nhiên ngồi cạnh Lệ phu nhân, cuối cùng bị đuổi đi một cách tàn khốc, đánh phải kết cục như vậy không nói, còn bị Đường Mộng Đình châm biếm một phen.

Nhìn hành động thức thời của Tô Thiên Từ, sắc mặt Lệ phu nhân có chút hòa hoãn, rất nhanh liền dời ánh mắt, chuyển đến trên người Đường Mộng Đình và cái hộp, cười vui vẻ: “Mộng Đình lần này lại chuẩn bị cho ta thứ gì đây? Mỗi lần như thế này, con đều phải hao tâm tổn tứ, thật là làm khó con.”

Bạn đang đọc truyện 99 Lần Ly Hôn được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Vạch Trần (1)

“Không việc gì”. Đường Mộng Đình mỉm cười xinh đẹp. “Con thích chuẩn bị quà cho bác gái, người mau mở ra xem đi”

Lệ phu nhân không từ chối, vươn tay mở hộp quà ra, đập vào mắt là một bộ sườn xám đẹp đẽ màu xanh biếc.

Mọi người xung quanh nhìn thấy, trên mặt đều xuất hiện vẻ kinh diễm

“Thật là đẹp!”

“Những hình thêu này đẹp quá đi!”

Lệ phu nhân đến không khép được miệng, nghe mọi người xung quanh khen ngợi, khuôn mặt càng kiêu ngạo và vui vẻ.

Đúng lúc này, Đường phu nhân cũng xen vào: “Mộng Đình nhà chúng ta quả thực rất khéo tay, nó phải tốn rất nhiều thời gian để làm được như vậy đây!”

Những lời làm tất cả mọi người nổi lên một tầng gọn sóng, về mặt kinh ngạc: “Thì ra đây là chính tay Mộng Đình làm?”

“Quá lợi hại! Tay thật khéo léo!”

“Ai da, khéo tay như vậy, lớn lên lại còn rất xinh đẹp, Mộng Đình à, con tới nhà ta làm con dâu đi.”

.....

Đường Mộng Đình cười đến thập phần hào phóng, giờ tay nhắc chân đều là khí chất của một tiểu thư khuê các.

Trong lòng Lệ phu nhân lại ai thán một tiếng. Nếu Đường Mộng Đình là con dâu của bà thì tốt rồi, như thế nào lại cưới một nữ nhân như vậy!

Nghĩ, có chút oán hận nhìn Tô Thiên Từ, tươi cười trên mặt cũng giảm đi phân nửa.

Tô Thiên Từ đối với ý nghĩ trong lòng Lê phu nhân rất rõ ràng, những chuyện đang phát sinh, cùng kiếp trước giống nhau như đúc.

Tất cả mọi người khen ngợi Đường Mộng Đình, mà Tô Thiên Từ cô lại thành công làm nên cho Đường Mộng Đình, chính là lúc này...

“Thiên Từ, cô chuẩn bị cho bác gái quà gì vậy?” Đường Mộng Đình thành công đem đề tài chuyện đến trên người Tô Thiên Từ, cười đến tự nhiên hào phóng, về mặt thiện ý.

Quả nhiên là như thế.

Hành động như vậy, ở trong mắt người khác là ở vì tránh cho cô xấu hổ mà làm việc thiện.

Nhưng Tô Thiên Từ lại biết, cô ta chỉ muốn làm cô bị bề mặt!

Năm đó Tô Thiên Từ đối với “việc thiện” của Đường Mộng Đình, cười đến phi thường xấu hổ.

Bởi vì, quà của cô là Tô gia giúp cô chuẩn bị hàng xa xỉ, giá cả xa xỉ, nhưng là ở trước tài nghệ thiết kế sườn xám của Đường Mộng Đình thì căn bản không đáng nhắc tới.

Ở trước mắt bao người lấy quà ra, bị Đường phu nhân một câu “làm con dâu của Lê gia, mà tặng quà như vậy cũng thật không có tâm nha”, do đó cô liền biến thành đối tượng bị mọi người ghét bỏ, người một lời ta một ngữ mà khen ngợi Đường Mộng Đình, Lê phu nhân lại càng không thích đứa con dâu của mình, tức giận tới cực điểm, hận không thể lập tức làm Lê Tư Thừa ly hôn với cô, cưới Đường Mộng Đình.

Cuối cùng là Đường Mộng Đình nói vài câu giải vây mới hóa giải được cục diện xấu hổ đó.

Đáng thương ngay lúc đó, đầu óc Tô Thiên Từ lại đơn thuần, căn bản không biết mình đã bị thiết kế, còn đối với Đường Mộng Đình phi thường cảm kích.

Kiếp trước cô ôm một viên dạ minh châu làm tâm ý, nhưng không nghĩ tới chính cái tâm ý đó đã hại đời cô.

Cả đời này, cô tuyệt đối sẽ không giẫm lên vết xe đổ đó.

Hơi hơi mỉm cười, Tô Thiên Từ không lập tức trả lời Đường Mộng Đình, mà đem ánh mắt dừng lại ở chiếc sườn xám màu xanh biếc trên tay Lê phu nhân, tựa hồ có chút kinh ngạc, nói: “Mộng Đình, cô đã bái lão Khang Thành chuyên thiết kế sườn xám làm sư phụ sao?”

Đường Mộng Đình không nghĩ tới nàng sẽ đột nhiên nói sang chuyện khác, đối với vấn đề này có chút kinh ngạc, mà Đường phu nhân bên cạnh Đường Mộng Đình lại không như vậy, cười nhạo một tiếng, nói: “Cô cho rằng Mộng Đình nhà chúng ta giống cô sao? Nó chính là đi du học ở Úc, vừa mới tốt nghiệp và trở về mấy ngày trước.”

Bạn đang đọc truyện *99 Lần Ly Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Vạch Trần (2)

Tô Thiên Từ càng là vẻ mặt kỳ quái. "Chính là, tôi thấy cái phương pháp thêu này đa dạng, đây xác thực là thủ pháp của lão Khang Thành, sư phụ của giới thiết kế sườn xám, cô xem này, ở chỗ thu kim có một đường cong, đây không phải là thủ pháp đặc thù của ông ấy sao?"

Đường Mộng Đình trên mặt tươi cười hơi hơi cứng đờ, Đường phu nhân thì lại đánh vào tay của cô, tức giận mà nói: "Chỉ biết nói bừa, tay nghề của Mộng Đình cũng thực tốt, không phải loại người như cô có thể so."

Lê phu nhân cũng có chút không cao hứng, lạnh lùng nhìn Tô Thiên Từ: "Cô thì biết cái gì, cũng chỉ nhìn thấy qua vài bộ sườn xám, mà cũng ở đây nói tới phương pháp thêu, đừng làm mất mặt thêm nữa."

Nghe vậy, sắc mặt Đường Mộng Đình có hơi hoà hoãn.

Tuy rằng không biết làm sao mà nữ nhân ngu ngốc này lại biết được, nhưng là từ miệng cô ta nói ra, chắc chắn sẽ không có người tin tưởng.

Quả nhiên, trong mắt của các vị phu nhân xung quanh chỉ có khiển trách, trong đó Lý phu nhân nói: "Mộng Đình lo lắng, cố gắng hết sức để làm một bộ sườn xám tặng mẹ chồng cô, vậy mà cô lại nói như vậy?"

"Cô nếu là lợi hại, cũng có thể đưa, nhưng cũng không cần phải chửi bới tâm ý của người khác, quá bỉ ổi!"

"Vốn đang rất kỳ quái vì cái gì mẹ chồng cô lại không thích cô, hiện tại ta cuối cùng đã minh bạch, có một đứa con dâu như vậy, là ta, ta cũng thích không nổi!"

... ..

"Phu nhân đừng nói như vậy." Đường Mộng Đình trên mặt có chút đồng tình. "Thiên Từ cũng không phải cố ý, có lẽ là cô ấy đã nghĩ sai cái gì rồi."

"Nghĩ sai cái gì rồi?" Thanh âm Đường phu nhân có chút bén nhọn. "Nghĩ sai rồi thì liền có thể nói như vậy sao?"

Tô Thiên Từ lạnh lùng liếc mắt nhìn Đường phu nhân, nói: "Đường phu nhân, đây xác thực là thủ pháp của lão Khang Thành, tôi có chứng cứ."

Đường phu nhân cười lạnh một tiếng, vẻ mặt khinh thường. "Ta còn tưởng rằng Tô gia mang cô trở về, hai năm có thể dạy cho cô có ít tiền đồ, nhưng hiện tại ta xem như đã biết, cô từ trong xương cốt đã là đê tiện, lại không có giáo dưỡng như thế."

Lời này, chanh chua lại cay nghiệt.

Các quý phu nhân nhân im lặng nhìn nhau, không khí trong phòng có chút quái dị.

Lời này, thật sự là có chút khó nghe.

Ánh mắt mọi người, đều nhìn về phía Tô Thiên Từ.

Sắc mặt Tô Thiên Từ khó coi tới cực điểm, cô véo thật mạnh vào cánh tay của mình.

Ai cũng cho rằng Tô Thiên Từ nhất định sẽ phát hỏa, nói khó nghe như vậy, ai mà chịu được, hơn nữa tính tình Tô Thiên Từ vốn có tiếng là nóng nảy, điều ngoa.

Chỉ là, không có.

Tô Thiên Từ chỉ lạnh lùng nhìn Đường phu nhân, cười lạnh một tiếng: "Trong xương cốt là đê tiện, xác thật khó có thể thay đổi, kẻ cắp chuyên nghiệp thành phu nhân hào môn, dạy ra nữ nhi tay chân cũng không sạch sẽ."

Đường phu nhân nghe vậy, sắc mặt đột nhiên biến đổi.

Lúc bà còn trẻ, là một cái kẻ cắp chuyên nghiệp, nhưng là, sau khi gả cho ba của Đường Mộng Đình, chuyện này chắc hẳn đã được che đậy mới đúng, vì cái gì mà cái tiện nha đầu lại biết?

Theo bản năng nhìn về phía những vị phu nhân khác, các bà đều là vẻ mặt ngốc lạng, hiển nhiên cũng không biết Tô Thiên Từ đang nói cái gì.

Kiểm chế khiếp sợ cùng tức giận trong lòng, ánh mắt Đường phu nhân có chút né tránh, gào rống lên: "Ý cô là gì?"

"Tôi có chứng cứ, bộ sườn xám này chính là tình yêu của lão Khang Thành sư phụ, mà không phải Đường Mộng Đình làm." Thanh âm Tô Thiên Từ vô cùng rõ ràng.

Sắc mặt Đường Mộng Đình không quá đẹp, không vui mà nói: "Thiên Từ, vì cái gì mà cô lại nói vậy, tôi biết cô không vui vì bác gái thích tôi, nhưng cô cũng đừng nói ra những lời bịa đặt như này nha."

Bạn đang đọc truyện *99 Lần Ly Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 12: Vạch Trần (3)

"Tôi có bịa đặt hay không, tự cô biết rõ." Tô Thiên Từ lạnh lùng liếc nhìn cô ta một cái.

Đường Mộng Đình bất giác phải ánh mắt đó, trái tim đột nhiên đập mạnh vô cùng.

Trong đáy mắt của Tô Thiên Từ, chính là hận ý!

Một loại hận ý sâu đậm như ngấm vào tận xương.

Nhưng khi Đường Mộng Đình nhìn lại một lần nữa thì lại không thấy nữa.

Thật giống như, mới vừa rồi chỉ là ảo giác của cô.

Là ảo giác sao?

Tô Thiên Từ cường chế xúc động muốn đem cô ta cắn chết, bình tĩnh nói: "Lão Khang Thành sư phụ có người tình là người Ả Rập, tên là hạnh phúc, cho nên, mỗi lần hắn thiết kế quần áo xong, đều sẽ thêu thêm một dòng chữ Ả Rập ở dưới cổ áo, dịch ra là hạnh phúc."

"Khoác lác! Cô còn hiểu tiếng Ả Rập sao?" Về mặt Đường phu nhân khinh thường.

"Có phải khoác lác hay không, bà nhìn xem thì biết." Tô Thiên Từ chìa chiếc cổ áo kia ra.

Đường phu nhân nhìn thấy một dòng ký tự màu đen, buột miệng nói: "Đây cũng chỉ là nét thôi bình thường thôi, cô làm thế nào để chứng minh đây là tiếng Ả Rập?"

Tô Thiên Từ đã sớm đoán trước, hô: "Dì Sáu."

Người hầu gái được gọi là dì Sáu, bất chợt bị Tô Thiên Từ gọi liền giật mình hoảng hốt, không kịp phòng bị, lập tức hoàn hồn rồi lên tiếng: "Dạ!"

"Giúp tôi gọi Lê Tư Thừa ra đây nói chuyện một lát." Nói rồi, cô nhìn về phía Lê phu nhân. "Người có thể không tin con, nhưng người sẽ không thể không tin con trai mình chứ? Hắn biết tám loại ngôn ngữ, nói không chừng trong đó có tiếng Ả Rập, cho hắn nhìn một cái không phải liền biết sao?"

Đường phu nhân có chút luống cuống. "Cô làm như vậy là có ý gì, cô cảm thấy Mộng Đình nhà chúng tôi lừa gạt mọi người sao?"

Tô Thiên Từ cười lạnh một tiếng. "Có phải gạt người hay không tôi không biết, nhưng đây nhất định là thủ pháp của lão Khang Thành."

"Thôi, mẹ." Đường Mộng Đình lên tiếng. "Thiên Từ, đây cũng không phải chuyện gì lớn, cô việc gì phải hùng hùng hổ hổ dọa người như vậy, cô nói như thế nào, thì chính là vậy đi."

"Không được." Trái tim Tô Thiên Từ run rẩy. "Đối với cô mà nói đây không phải chuyện gì lớn, nhưng lời mẹ cô vừa nói, thực sự đã làm tổn thương tôi."

Đường Mộng Đình không đáp, ánh mắt có chút oán trách nhìn về phía Đường phu nhân.

Lời vừa rồi, tất cả mọi người đều nghe thấy, thực sự là quá phẫn.

Không ai cảm thấy Tô Thiên Từ hiện tại có cái gì không đúng, ngay cả Lê phu nhân cũng cảm thấy có chút tức giận.

Dù không thích, nhưng cũng là con dâu của bà, bị người ta chỉ vào mặt mắng là tiện nhân, mặt mũi bà ta lớn cũng không thể bỏ qua được.

"Nếu chứng minh rằng tôi đúng, thì Đường phu nhân phải trước mặt mọi người, xin lỗi tôi." Tô Thiên Từ nói.

Về mặt Đường phu nhân không hài lòng. "Tại sao?"

"Bà không dám? Bà sợ tôi vạch trần bà nói dối, đúng không?"

Sắc mặt Đường phu nhân khó coi tới cực điểm, nếu bà kiên trì không cho dì Sáu đi gọi Lê Tư Thừa, vậy chẳng phải là tự thừa nhận rằng mình nói dối sao?

Hơn nữa, không chỉ thanh danh của bà mà ngay cả thanh danh của Đường gia, Đường Mộng Đình truyền ra ngoài cũng sẽ không tốt.

Nhưng nếu gọi Lê Tư Thừa tới, hắn nhận ra đây là chữ hạnh phúc trong tiếng Ả Rập, phải làm sao bây giờ?

Từ từ, hình như vừa rồi Tô Thiên Từ nói Lê Tư Thừa biết tám loại ngôn ngữ, nhưng trong đó, cũng không nhất định có tiếng Ả Rập đi?

Đường phu nhân cắn chặt răng, thanh âm sắc bén. "Nói hươu nói vượn, ai sợ!"

"Vây đi gọi đi." Lê phu nhân rút cuộc cũng mở miệng. "Gọi hắn ra làm rõ, cho cô hết hy vọng."

Bạn đang đọc truyện *99 Lần Ly Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Vạch Trần (4)

Thanh âm lạnh nhạt, cũng không biết Lệ phu nhân nói Tô Thiên Từ hay là Đường phu nhân.

Di Sáu gật đầu, rất nhanh liền chạy vào bên trong gọi người.

Lúc Lệ Tư Thừa bước ra, trên người chỉ mặc một bộ đồ ngủ, dáng người cao lớn, khuôn mặt tuấn mã, con ngươi đen nhánh mà thâm thúy, bờ môi đỏ quuyến rũ, lạnh nhạt tiến đến.

Nhìn xung quanh là một mảnh tĩnh lặng, lông mày không nhịn được mà nhíu lại, theo bản năng nhìn về phía Đường Mộng Đình hỏi: “Làm sao vậy?”

Thói quen là rất khó thay đổi.

Người hấn nhìn đầu tiên, từ trước đến nay đều không phải cô, mà là Đường Mộng Đình.

Trong lòng Tô Thiên Từ đau xót, nhưng rất nhanh liền cưỡng ép sự đau xót ấy xuống tận đáy lòng.

Trên mặt Đường Mộng Đình là một vẻ ủy khuất, đang định mở mồm nói chuyện thì Lệ phu nhân liền hướng hấn vẫy tay: “Tư Thừa, lại đây, nhìn xem cái hình thù này là gì.”

Lệ Tư Thừa thu lại ánh mắt, không nhanh không chậm đi qua, làm như vô tình liếc nhìn Tô Thiên Từ, trên mặt phảng phất vẻ oán hận cùng ủy khuất, xinh đẹp tinh xảo, tuy rằng không giống Đường Mộng Đình đẹp đến kinh diễm, nhưng cũng rất dễ nhìn.

Chỉ lướt qua một lát, rất nhanh liền chuyển dời ánh mắt về phía cái cô áo kia.

“Nói cho mẹ, đây có phải là tiếng Ả Rập không?”

Lệ Tư Thừa gật đầu. “Đây là tiếng Ả Rập, nghĩa là hạnh phúc.”

Lời này vừa phát ra, hốc mắt Tô Thiên Từ liền ửng đỏ, ủy khuất, chua xót như thủy triều tiến đến.

Sắc mặt Đường phu nhân thì trắng bệch.

Các vị phu nhân nhìn nhau, xin lỗi Tô Thiên Từ rồi đồng tình, còn nhìn về phía Đường phu nhân và Đường Mộng Đình lại là ánh mắt phức tạp.

“Làm sao vậy?” Lệ Tư Thừa còn không biết đã xảy ra chuyện gì, nhìn thấy hốc mắt Tô Thiên Từ đỏ ửng, mày kiếm nhíu lại.

Tô Thiên Từ cảm nhận được ánh mắt của hấn, gương mặt nhìn lại.

Khoảnh khắc đó, bốn mắt nhìn nhau.

Con ngươi Lệ Tư Thừa trước nay đều là lạnh lẽo, thâm thúy khó dò.

Cô chưa bao giờ gặp qua người nào có ánh mắt âm trầm đến vậy, giống như cho dù trời có sập, sắc mặt cũng vẫn sẽ là lạnh nhạt như thế, bất luận cô là như thế nào, hấn trước sau đều lạnh nhạt, thần bí đến đáng sợ.

Cũng chính đôi mắt ấy, khiến cô trầm luân một đời, thống khổ cả đời.

Chỉ là, từ nay về sau sẽ không, sẽ không bao giờ.

Cô sẽ không yêu hấn, một đời này, tuyệt đối sẽ không!

Tô Thiên Từ tránh đi ánh mắt tìm tòi, nghiên cứu của hấn, nhìn về phía Đường phu nhân: “Đường phu nhân, bà có phải nên xin lỗi rồi không?”

Sắc mặt Đường phu nhân u ám, nhưng Đường Mộng Đình đứng sau bà, lại một bước lên, nhìn về phía Đường phu nhân nói: “Thực xin lỗi mẹ, là còn lừa người...”

Một tiếng xin lỗi vừa vang lên, những vị phu nhân đứng xung quanh không thể tưởng tượng nổi mà kinh hô một tiếng.

Lệ phu nhân dĩ nhiên cũng là vẻ mặt giật mình, khó mà tin được Đường Mộng Đình sẽ làm ra chuyện như vậy.

Trên mặt Đường Mộng Đình thập phần áy náy nói: “Lúc bà còn trẻ, là một nhà thiết kế nổi tiếng, bà hy vọng con có thể làm một bộ sườn xám tặng cho bác gái, nhưng mấy năm nay con đi du học ở Úc, đã quên hết những việc bà đã dạy, lúc ở nhà chỉ là làm bộ cho bà xem thôi, không nghĩ tới hại mọi người hiểu lầm, vốn đang nghĩ đâm lao phải theo lao, xong việc sẽ cùng mẹ và bác gái giải thích một chút, không ngờ rằng Thiên Từ...”

Bạn đang đọc truyện 99 Lần Ly Hôn được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Lệ Lão Gia Tử

“Thì ra là như vậy.” Đường phu nhân làm ra vẻ mặt đã hiểu rõ. “Đường lão phu nhân thân thể không tốt, Mộng Đình cũng là muốn tốt cho lão phu nhân, không muốn làm cho bà thất vọng mà thôi.”

Đường Mộng Đình có chút áy náy bèn cúi đầu, xoay người đến gần Lệ phu nhân, chân thành nói: “Xin lỗi, con không có giải thích sớm hơn, nhưng con không phải cố ý, con định lúc sau sẽ giải thích cho người biết, ai ngờ Thiên Tử, cô ấy... Làm việc tích cực như vậy...”

“Đúng vậy đó, biết được một chút chuyện nhỏ như vậy mà cũng không hịu bỏ qua, thật đúng là không phóng khoáng!” Đường phu nhân tiếp lời của Đường Mộng Đình. “Tô gia cũng không dạy dỗ cô được tốt nha, một đứa con gái tư sinh của Tô gia mà thôi, thật không biết Lệ lão gia tử nghĩ như thế nào mà lại coi trọng loại người như vậy.”

Ở trong lòng bà, Đường Mộng Đình mới xứng gả vào Lệ gia, cùng Lệ Tư Thừa là trai tài gái sắc.

Trên mặt Lệ phu nhân có chút khó coi, dù sao thì cũng là con dâu nhà mình, lại bị chỉ thẳng vào mặt mà mắng, cũng như đem mặt của bà dẫm ở dưới chân.

“Ta nghĩ như thế nào, xem ra cháu dâu rất muốn biết thì phải.” Thanh âm già nua vang lên, nhưng lại vô cùng mạnh mẽ.

Tất cả mọi người cả kinh, quay đầu lại.

“Lệ lão gia tử.”

“Lệ thủ trưởng.”

“Ba...”

.....

Tiến vào chính là một lão nhân, dù đã già nhưng vẫn rất dẻo dai, sống lưng thẳng tắp, mỗi một cái gợn tay nhắc chân đều lộ ra khí thế oai hùng.

Đây là người Tô Thiên Tử kính trọng nhất, Lệ lão gia tử. Ông cũng là người có địa vị lớn nhất Lệ gia, Lệ thủ trưởng.

Vừa thấy Lệ lão gia đến, Tô Thiên Tử liền không nhịn được mà thẳng sống lưng, đây là phản ứng theo tự nhiên của cô.

Không nghĩ tới, chính động tác theo tự nhiên này lại nằm trọn trong mắt Lệ Tư Thừa, làm con người vốn sâu thẳm của hắn, nay lại càng càng thêm trầm trầm.

Đường phu nhân nghe được thanh âm của Lệ lão thủ trưởng, ngay sau đó liền xấu hổ, chạy nhanh tới giải thích: “Không phải, Lệ lão gia tử, ta cũng chính là thuận miệng nói vậy, ngài đừng để trong lòng, ngài nghĩ như thế nào, ta làm sao mà biết được.”

Tô Thiên Tử trầm cười lạnh một tiếng.

Lúc đối mặt với cô, kiêu ngạo đến cái mông cũng muốn vênh lên, lúc đối mặt với gia gia thì lá gan lại bé như vậy, thật đúng là khác nhau một trời một vực!

“Nói như vậy, thuận miệng là có thể nói cháu dâu ta như vậy sao, không biết còn tưởng rằng ngươi là tới ta Lệ gia tìm ta tuyên chiến.” Giọng nói không nặng không nhẹ nhưng lại thập phần uy nghiêm.

Đường phu nhân bị hoảng sợ không nhẹ, đang muốn giải thích thì lại bị một đôi tay gắt gao đè lại.

Đường Mộng Đình néo tay mẹ mình, ánh mắt lại nhìn Lệ lão thủ trưởng, nói: “Lệ gia gia, đã lâu không gặp.”

Lệ lão thủ trưởng nhìn cô một cái, chỉ ừ một tiếng, rồi đem ánh mắt dừng lại trên người Tô Thiên Tử, trên khuôn mặt già nua lộ ra vẻ tươi cười, vẫy vẫy tay với cô: “Thiên Thiên, lại đây gia gia ở nơi này.”

Thiên Thiên...

Đã lâu không nghe thấy ai gọi cô như vậy, lúc cô bị Mộng Đình hăm hại thành tên phóng hỏa, sau đó gia gia liền chưa từng gọi cô như vậy.

Ít nhất... Cũng có hai năm!

Hốc mắt Tô Thiên Tử nóng lên, bước tới bên cạnh ông, ngoan ngoãn hô một tiếng: “Gia gia.”

“Ng Sloan” Lệ lão gia tử cười đến nỗi nếp nhăn trên mặt chồng chéo lên nhau, hiền lành hòa ái cùng dáng vẻ uy nghiêm của khi nãy thật giống như là hai

người hoàn toàn khác nhau. “Ngủ có ngon không?”

Tô Thiên Tử ngoan ngoãn gật đầu, nhìn qua giống như một con tiểu miêu.

Bạn đang đọc truyện *99 Lần Ly Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Hấn... Ôm Cô!

“Thói quen này tốt, ở trong cái nhà này, hẳn là không có người dám khi dễ con?”

“Không có, mọi người trong nhà đều đối với con rất tốt, không có ai khi dễ con.” Tô Thiên Tử thức thời nói.

Lệ lão thủ trưởng vừa lòng gật đầu, cười tủm tỉm nói: “Vậy là tốt rồi, nếu có người khi dễ con, con nhất định phải nói cho gia gia biết, không chỉ là trong nhà mà ngay cả bên ngoài, gia gia cũng nhất định sẽ không bỏ qua.”

Tất cả mọi người, ai ấy đều nghe ra ý tứ của Lệ lão thủ trưởng.

Sắc mặt Đường phu nhân trắng bệch, đứng ở một bên không dám nói lời nào, Đường Mộng Đình khẽ mỉm cười, tiến lên, cười nói vô cùng tự nhiên. “Gia gia nói như vậy có chút không đúng rồi, trong nhà có Tư Thừa ca ca, liền tính ở bên ngoài, cũng có con, Lệ gia gia cứ yên tâm.”

Lệ lão thủ trưởng nghe vậy, nhìn cô một cái rồi cười lạnh: “Cô có thể nghĩ như vậy đương nhiên là tốt nhất.”

Đường Mộng Đình vẫn mỉm cười, đang muốn nói cái gì nữa, đột nhiên Lệ lão thủ trưởng liền quay đầu hướng về phía Lệ Tư Thừa gọi: “Tư Thừa.”

Hành động này khiến lời nói vừa đến miệng Đường Mộng Đình đã phải lập tức nuốt trở lại, nói cũng không được, mà không nói cũng không được, vô cùng xấu hổ.

“Gia gia.” Lệ Tư Thừa nhàn nhạt đáp, giống như trích tiên không liên quan đến thế sự trần tục.

Nghe thấy Lệ lão thủ trưởng gọi, mới đi tới, xuất hiện ở trong tầm mắt Lệ Tầm.

“Nếu ta nhớ không lầm, hôm nay hẳn là ngày thứ ba sau khi hai người các con kết hôn? Con còn không mang theo vợ mình về nhà?”

Môi mông mấp máy, Lệ Tư Thừa hiển nhiên có chút không tình nguyện, nhưng khi nhìn đến bộ dáng không muốn xía vào của gia gia, đành phải đồng ý. “Vâng, đang chuẩn bị.”

“Hừ, ta còn không biết tính con!” Lệ lão thủ trưởng giơ tay lên, nắm chặt lấy vai Lệ Tư Thừa. “Đừng làm mất mặt mũi của Lệ gia.”

“Vâng.” Lệ Tư Thừa xò hai tay vào túi quần, mắt liếc nhìn qua Tô Thiên Tử, chậm rãi về phòng.

Các phu nhân đều liếc nhau, ai cũng nhìn ra Lệ lão gia từ che chở cho Tô Thiên Tử, càng nhìn ra ông không thích Đường Mộng Đình.

Lệ lão gia từ trước mặt mọi người ném mặt mũi của Đường phu nhân và Đường Mộng Đình, lại nói ‘Nữ nhi tư sinh của Tô gia’ được Lệ lão gia từ che chở, việc này truyền ra ngoài, về sau đừng nói là khi dễ Tô Thiên Tử, ai thấy cô đều phải cung kính.

Rốt cuộc, thanh danh của Lệ Tầm, so với tên tuổi của Lệ gia còn tốt hơn nhiều.

“Hôm nay là sinh nhật của mẹ con, con không phải cố ý chuẩn bị quà sao, còn không mau lấy ra.” Lệ lão thủ trưởng hòa ái mà nhắc nhở.

Tô Thiên Tử gật đầu, bước nhanh về phòng mình.

Quà là do Tô gia chuẩn bị, đi theo của hồi môn của cô, để ở trong tủ phòng cô.

Chỉ là, vừa mở cửa ra, liền thấy một màn toàn thân Lệ Tư Thừa trần trụi ngồi chọn quần áo.

Mặt Tô Thiên Tử đỏ lên, khép lại cửa phòng, bước nhanh tới món quà để ở trong ngăn tủ bên cạnh, cố ý không nhìn hắn.

Mở ngăn tủ ra lấy quà, ngay lúc xoay người đi ra thì liền đụng phải một bức tường thịt rắn chắc.

Kính hô một tiếng, Tô Thiên Tử theo bản năng mà lùi lại một bước, nhưng là ngăn tủ thấp, lùi một bước như vậy khiến chân cô va phải cái tủ, cả người đều ngã xuống.

Chỉ là, lúc Tô Thiên Từ cho rằng mình ngã thật thảm, bên hông liền xuất hiện một cánh tay nhỏ dài mà mạnh mẽ.

Hơi thở nam tính xa lạ bao quanh thân thể cô, Tô Thiên Từ chỉ cảm thấy tim mình như run lên, nhiệt độ cơ thể từ người nam nhân ở bên hông truyền đến, hân... Ôm cô!

Bạn đang đọc truyện *99 Lần Ly Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Người Nam Nhân Này... Thật Yêu Nghiệt!

Mặc dù tim Tô Thiên Từ như vậy nhưng lý trí đã làm cô tỉnh táo lại, đứng thẳng người dùng sức đẩy hân ra khỏi thân thể mình, tay vô tình sờ vào da thịt bóng loáng, cơ bắp rõ ràng, khuôn mặt nhỏ lập tức nóng lên như lửa đốt.

Người nam nhân này... Thật yêu nghiệt!

Không chỉ mỗi khuôn mặt đẹp, ngay cả làn da màu đồng cũng là màu khiến bao người tha thiết mơ ước, ngay cả dáng người cũng... Trong đầu lập tức liên liên tưởng tới cái thứ hùng vĩ kia, mặt Tô Thiên Từ nhìn không được mà vận vẹo, cô nghĩ cái gì thế này, lắc lắc đầu muốn cho cái ý nghĩ này nhanh chóng bay đi.

Giương mắt, nhìn đến con người âm u mặt mờ của hân, không biết ma xui quỷ khiến thế nào mà Tô Thiên Từ lại mở miệng giải thích: "Tôi còn muốn lấy quà tặng mẹ, anh... Tiếp tục!"

Lúc Tô Thiên Từ đang muốn chạy trốn chết thì cánh tay đã bị ai đó vững vàng giữ lấy.

"Tiếp tục?" Thanh âm Lệ Tư Thừa rất trầm thấp, thực làm say lòng người.

Đột nhiên Tô Thiên Từ bị tóm, không kịp đề phòng, cả thân thể liền ngã xuống giường.

Tô Thiên Từ mở to đôi mắt xinh đẹp nhìn người nam nhân trước mặt mình.

"Cô biết vừa rồi tôi muốn làm gì sao? Muốn cho tôi tiếp tục? Hử?"

Tiếng nói trầm thấp, âm cuối kéo dài, tim Tô Thiên Từ không khỏi đập nhanh hơn bình thường.

Nữ nhân khác cô không biết, nhưng cô thì... Rất khẩn trương...

Nhìn con người đen nhánh, thâm thúy của hân, Tô Thiên Từ nuốt một ngụm nước miếng, sợ hãi nói: "Anh không phải đang thay quần áo sao?"

Ít nhất, trước hết anh cần che lại cái dáng người gợi cảm của mình đi, cũng may hiện tại cô là Tô Thiên Từ của 5 năm sau, nếu là Tô Thiên Từ của 5 năm trước, nước miếng đã sớm văng đầy sàn.

Lệ Tư Thừa nhếch môi: "Cô muốn chạy?"

Áp chế cảm xúc lộn xộn trong lòng, Tô Thiên Từ gạt đầu như giả vờ, dùng sức bẻ tay hân ra, bay nhanh ra ngoài: "Tôi đi tặng quà cho mẹ." Thuận thế đây, không nghĩ lại đây được thật, Tô Thiên Từ không dám ở lâu, nhanh chân chạy đi.

Lệ Tư Thừa nhìn cách cửa đang lung lay, con người khẽ động, nhìn về phía cái gương trên bàn trang điểm cách đó không xa.

Trong gương, cơ bắp trên người hân vô cùng gợi cảm, khuôn mặt tuấn mỹ vô song.

Nếu là Tô Thiên Từ trước đây, vào lúc hân kéo cô lên giường, chỉ sợ sẽ lập tức phản công, lớn tiếng tuyên cáo: Chúng ta là vợ chồng, muốn thực hiện nghĩa vụ vợ chồng!

Nhưng hiện tại...

Một đêm ngắn ngủi, lại có biến hoá lớn như vậy sao?

Hân thu hồi tầm mắt, tiện đà cất bước đi về phía tủ quần áo

Là thật hay giả, thử xem chẳng phải liền biết sao?

Tô Thiên Từ không hề biết mình đang bị hoài nghi.

Đáy lòng chờ mong muốn tặng quà, lúc cô bước ra, tất cả ánh mắt đều nhìn về phía cô.

Cố gắng làm bản thân nhìn tự nhiên một chút, Tô Thiên Từ ngẩng cao đầu, uốn ngực đi về phía trước.

Lệ phu nhân nhìn về phía Tô Thiên Từ, ánh mắt mang theo vẻ tìm tòi nghiên cứu cùng vui mừng

Cái này đưa con dâu này, nhìn kỹ cũng thật không tệ!

"Gia gia, mẹ." Tô Thiên Từ hô lên, đem hộp quà đặt ở giữa bàn, tiện đà, lại lấy ra một cái hộp nhỏ, nhìn về phía Lệ lão thủ trưởng.

Bạn đang đọc truyện 99 Lần Ly Hôn được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Vuốt Mông Ngựa

"Gia gia, đây là chiếc bút máy cậu đưa cho con, muốn nhờ con tặng cho người, chúc người vạn thọ an khang.

Lệ lão thủ trưởng hòa ái cười một tiếng. "Ta cũng có quà à? ha ha, thay ta cảm ơn cậu của con nha."

Thấy ông cười, đáy mắt Tô Thiên Từ cũng xẹt qua ý cười sâu xa.

Thực ra chiếc bút máy này, cũng không phải của cậu đưa cho cô, mà là của cô.

Năm đó cô nhận rồi không có việc gì làm nên đã đi dạo phố cùng Đường Mộng Đình, rồi bị Đường Mộng Đình xúi giục mua chiếc bút máy này với giá hơn 10 vạn, trước nay đều không cần dùng đến.

Nhưng không lâu sau đó, Đường Mộng Đình lại đi rêu rao khắp nơi chỉ trích cô lãng phí, hại cô bị mọi người ghét bỏ.

Bây giờ, cô lấy chiếc bút này ra, nói dối trước mặt Đường Mộng Đình.

Dựa vào hiểu biết của cô với Đường Mộng Đình thì...

"A..." Trên mặt Đường Mộng Đình lộ ra vẻ kinh ngạc: "Đây không phải là cây bút ta đi mua cùng cô, lúc ta mới trở về sao? Sao bây giờ lại biến thành cây bút của cậu cô rồi?"

Quả nhiên là như thế!

Với tính cách của Đường Mộng Đình thì tuyệt đối cô ta sẽ không chịu ngồi yên.

Nhưng mà cô không sợ cô ta vạch trần, điều cô sợ chính là cô ta không vạch trần.

Mặt Tô Thiên Từ có chút ửng đỏ cùng vẻ lúng túng.

Đường Mộng Đình thấy vậy lập tức "giải vây" giúp cô: "Có thể là ta nhớ nhầm, chỉ là bề ngoài có chút giống thôi, sao có thể là cây bút cô tùy tiện mua hơn mười vạn, đúng không?"

"Tùy tiện" mua cây bút "hơn mười vạn?"

Nghe thế hai chữ đấy, trên mặt Lệ phu nhân cùng Lệ lão gia từ có chút nhăn lại.

Tô Thiên Từ lập tức lắc đầu: "Sao lại nói là tùy tiện mua, ta cố ý chọn lựa..." Nhưng rất nhanh liền đưa tay bịt kín miệng, một bộ dáng hối hận khi lỡ miệng.

Đường Mộng Đình nghe vậy, trên mặt có chút trách cứ: "Thiên Từ, sao cô lại..."

Cô ta nói một nửa liền dừng lại như không thể tin nổi, khiến mọi người xung quanh dường như cũng cảm thấy có gì đó không đúng.

Không thể không nói, chiều này rất hay.

Nhưng bây giờ, điều cô muốn chính là cục diện như vậy.

Giọng nói Tô Thiên Từ có chút khàn trượng: “Ta...”

Lệ lão gia từ nhìn Tô Thiên Từ một lúc lâu, tay cầm lấy cây bút máy.

Toàn thân bút màu đen, nắm trong tay có cảm giác mát lạnh và có trọng lượng, đầu bút thiết kế khá bình thường, nhưng nhìn qua lại mang đến cho người ta có cảm giác vô cùng tao nhã và lịch sự.

Lệ lão gia từ vui vẻ nở nụ cười. “Đây là con chọn? Ánh mắt không tồi nha.”

Tô Thiên Từ đỏ mặt nói: “Cái này thiết thoát nhìn bình thường, nhưng nếu nhìn kỹ sẽ cho ta cảm giác vô cùng tốt, rất hợp với gia gia, cho nên con liền...”

Không thanh sắc mà vuốt mông ngựa, làm Lệ lão gia từ cười tít mắt.

“Tặng quà thôi mà, cần gì phải lấy danh nghĩa cậu của con, nói dối trước mặt nhiều người như vậy, ai không biết còn tưởng rằng con dâu của Lệ gia ta thiếu giáo dưỡng!” Đường phu nhân ghét bỏ nói.

“Bởi vì con biết, gia gia là một người tiết kiệm, nếu biết con dùng nhiều tiền như vậy chỉ để mua một chiếc bút máy cho người, gia gia sẽ không cao hứng, cho nên con mới nói là của cậu, dù sao cậu cũng không biết.” Cô nghịch ngợm thề lười, nhưng lúc sau lại sợ hãi nhìn Lệ lão gia từ: “Gia gia, người sẽ không tức giận chứ?”

“Con nhóc này thật là...” Về mặt lệ lão gia từ đầy vẻ bất đắc dĩ.

Bạn đang đọc truyện 99 Lần Ly Hôn được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Người Cô Gả Chính Là Lệ Tư Thừa

Lệ lão thủ trưởng nói vậy làm các vị phu nhân đều nghĩ đến vụ sùan xám kia, ánh mắt nhìn về phía Đường Mộng Đình có chút quái dị.

Đường Mộng Đình nắm chặt tay, trên mặt mang theo một nụ cười, nhưng nhìn kỹ lại thấy vô cùng gượng ép.

Lệ lão thủ trưởng giả vờ trên mặt không vui: “Không có lần sau, lần này ta nhận trước, nhưng mà về sau đừng có kéo cậu con vào nữa.”

“Vâng!”

Tô Thiên Từ gật đầu, ánh mắt vừa lúc nhìn thấy một bóng dáng cao lớn từ trong phòng bước ra.

Lệ Tư Thừa đi ra, ánh mắt liền bắt gặp hai cái lúm đồng tiền trên mặt cô.

Trên mặt hiện lên vẻ trong sáng, cười lên trông thật giống như một đoé sen đang nở rộ, xung quang cô tựa hồ như có một vàng sáng nhàn nhạt.

Đẹp.

Đây chính là suy nghĩ lúc này của Lệ Tư Thừa.

Thu hồi ánh mắt.

“Đi thôi.”

Lệ Tư Thừa đi về phía cửa lớn.

Lãnh đạm.

Lãnh đạm như người mà hắn đang nói chuyện không phải là vợ của hắn.

Trong lòng Đường Mộng Đình có chút đắc ý, ánh mắt nhìn về phía Tô Thiên Từ mang theo vài phần khiêu khích.

Kế hoạch tối hôm qua, cô tự nhận vô cùng hoàn mỹ, đến lúc đó lại châm lửa một phen, khi đó trong mắt Lệ Tư Thừa, Tô Thiên Từ sẽ chẳng là cái thá gì cả.

Đến lúc đó, dù cho cái nữ nhân ngu ngốc đáng chết này có lấy lòng lão già thối kia cũng không có tác dụng.

Rốt cuộc, người cô ta gả chính là Lệ Tư Thừa, chứ không phải Lệ Tầm.

Vị trí nhị thiếu phu nhân nhân của Lệ gia sớm hay muộn cũng thuộc về cô.

Lệ lão thủ trưởng nhìn thấy thái độ như vậy của Lệ Tư Thừa, tong lòng thầm thở dài một hơi.

Xem ra còn cần thêm chút thời gian, khiến bọn chúng bồi dưỡng tình cảm.

Tô Thiên Từ sớm đã thành thói quen, nhìn về phía Lệ phu nhân nói: “Mẹ, con xin lỗi, quả...”

“Đi thôi.”

Trên mặt Lệ phu nhân là ý cười nhàn nhạt, đối với Tô Thiên Từ đã có một cái nhìn mới.

Xem ra đứa con dâu này, tựa hồ cũng không tệ như trong tưởng tượng.

Lệ Tư Thừa không mang tài xế, lập tức mở cửa xe, phát hiện Tô Thiên Từ đã ở bên trong chờ hần.

Liếc nhìn cô một cái, Lệ Tư Thừa trực tiếp mở cửa ngồi xuống, toàn bộ quá trình, không nói một lời.

Biết hần chán ghét mình, Tô Thiên Từ cũng không lên tiếng.

Đời trước, cô bị Đường Mộng Đình khích tướng, không nén được tức giận, làm mất mặt Lệ gia trước bao nhiêu người, Lệ lão thủ trưởng thậm chí còn đến đại sảnh nhưng không đi vào, Tô Thiên Từ căn bản không biết, thì ra Lệ lão thủ trưởng đã biết hết mọi chuyện.

Cẩn thận ngẫm lại, hần cũng là vì chuyện kia, cho nên Lệ lão thủ trưởng cũng không bắt Lệ Tư Thừa đưa cô về nhà mẹ đẻ.

Bởi vì chuyện này, địa vị của cô ở Tô gia cũng lập tức xuống dốc không phanh.

Ông ngoại bởi vì chuyện gả sai này hối hận không thôi, cậu mợ bởi vì chuyện này điên cuồng áp bách cô.

Xe chạy khoảng hơn mười phút sau, Tô Thiên Từ kinh ngạc phát hiện Lệ Tư Thừa cũng không trực tiếp đi đến Tô gia, mà chậm rãi dừng ở một con phố đông đúc, tắc nghẽn.

“Xuống xe.” Lệ Tư Thừa lạnh nhạt nói.

Tô Thiên Từ mím môi, đối với kết quả như vậy cô có chút thất vọng, nhưng cũng nó cũng nằm ở trong dự liệu của cô.

Dù đó là mệnh lệnh của gia gia, hần cũng không cần phải thật sự hoàn thành, chỉ cần làm cho có lệ để ứng phó gia gia thôi.

Nghĩ đến đây, trong lòng Tô Thiên Từ có chút mát mẻ, không nói một lời cởi bỏ dây an toàn trên người, duỗi tay mở cửa.

Bạn đang đọc truyện *99 Lần Ly Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Đâu Mới Thực Sự Là Cô

Nhưng khi vừa mới động vào theo cửa, người nam nhân bên cạnh cô đã mở miệng: "Cho cô hai mươi phút, thay một đồ khác."

Tô Thiên Từ ngẩn ra, cúi đầu nhìn lướt qua bộ quần áo trên người mình.

Cô đang mặc bộ quần áo mà cô thích nhất, không phải hàng hiệu, thậm chí chất lượng chỉ thuộc hàng trung đẳng, nhưng lại vô cùng hợp với khí chất của cô.

Lúc chuyển nhà cô không nỡ vứt đi, thế là nó đã được đưa tới Lệ gia cùng với cái vali của cô.

Không ngờ, ngay cả chuyện này mà hần cũng chú ý.

"Cầm" trên mặt Lệ Tư Thừa là một biểu cảm I don't care, giọng nói trầm thấp âm lãnh, nhưng trên tay đã cầm một cái thẻ đưa cho cô.

Tô Thiên Tử nhìn cái thẻ trên tay hắn, có chút mất hồn.

Hắn vậy mà lại... Cho cô tiền?

Trái tim Tô Thiên Tử khẽ run lên, khó mà tin được gương mặt nhìn vào gương mặt hắn.

Trên mặt Lệ Tư Thừa không chút gọn sóng, thật giống như hắn cái thẻ 500 vạn hắn đưa cho cô không hề đáng giá.

Nhưng trong lòng Tô Thiên Tử lại nổi lên một con sóng lớn.

Cô kinh ngạc không phải vì hắn ra tay hào phóng, mà là... Tính cả đời trước thì đây là lần đầu tiên hắn đưa một vật gì đó cho cô.

Thấy cô sững sờ, Lệ Tư Thừa có chút không vui, nhíu mày nói. "Đừng để Tô gia nghĩ rằng Lệ gia tiếc tiền không muốn mua cho cô một bộ quần áo."

Nghe thế, Tô Thiên Tử theo bản năng ra ngoài cửa sổ xe, phát hiện nơi này là một trung tâm thương mại, trong lòng đã lập tức bình thường trở lại.

Quả nhiên, không có khả năng là bởi vì cô.

"Cám ơn." Tô Thiên Tử cũng không khách khí mà vươn tay tiếp nhận, cô mở cửa xuống xe.

Lệ Tư Thừa nhìn cô đi vào cửa hàng quần áo lớn gần đây, con người đen nhánh hiện lên vẻ suy tư.

Dường như, cô rất không giống với lúc trước.

Thái độ như thế, không giống như đang giả vờ,... Nói như vậy, khoảng thời gian trước kia mới là Tô Thiên Tử giả vờ?

Rốt cuộc thì bộ mặt nào mới thực sự là cô.

Tiến vào một cửa hàng xa xỉ nhất, Tô Thiên Tử vừa bước vào đã bị nhiều nhân viên của hàng nhìn chăm chú.

Nhóm nhân viên ở quầy lễ tân nhìn bộ quần áo trên người Tô Thiên Tử, vô dĩ gương mặt đang tươi cười, rất nhanh liền ném cho cô một ánh mắt khinh thường, giống như một bà đồng nát tiến vào khách sạn năm sao cao cấp.

Trong lòng Tô Thiên Tử cảm thấy có chút buồn cười, cũng may Lệ Tư Thừa nhắc nhở cô thay quần áo, nếu không ăn mặc như thế này đi vào Tô gia, có thể cậu mợ và nhóm anh chị em họ của cô sẽ cười chết mất.

Bất quá cô cũng không thêm để ý đến thái độ đó của đám nhân viên, thế giới này vốn dĩ chính là như vậy, tiền mới là chân lý, là sức bật của lo xò, là thước đo lòng người...

Tùy tiện dạo qua một vòng, Tô Thiên Tử đã bị một chiếc váy tinh nằm nằm ở chính giữa trung tâm hấp dẫn.

Ngay lúc cô chuẩn bị duỗi tay định lấy chiếc váy đó thì cách đó không xa đã truyền đến một thanh âm bén nhọn của một cô gái. "Ồ, không được sờ loạn, chiếc váy này rất quý đó!"

Tô Thiên Tử quay đầu nhìn lại, thì ra là một cô nhân viên bán hàng, đang đi về phía cô, vẻ mặt không cao hứng: "Cô có biết chiếc váy này bao nhiêu tiền không? Sao còn dám sờ loạn, nhờ may mà làm hỏng thì phải làm sao?"

Lời nói tràn ngập sự khinh thường, Tô Thiên Tử hỏi lại: "Trong tiệm các cô không cho khách hàng thử quần áo?"

"Nếu có thể mua nổi thì đương nhiên có thể thử." Nhân viên bán hàng khinh thường đáp, liếc mắt nhìn thử quần áo giá rẻ trên người cô, giọng điệu lạnh tanh nói. "Vị tiểu thư này, thật ngại quá, mong cô mau rời đi, chúng tôi không tiễn."

Tô Thiên Tử nhìn về phía đám nhân viên trong cửa hàng, cảm giác có chút không thể hiểu được, hỏi: "Các cô thường đối đãi như vậy với khách hàng sao?"

Nghe thấy lời này, người nhân viên kia cười càng thêm kỳ quái, như nhìn phải thứ gì rất đáng chê cười. "Nếu cô mua nổi, đương nhiên sẽ là khách hàng của chúng tôi."

Bạn đang đọc truyện *99 Lần Ly Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Cô Không Mua Nổi

Ý tứ rõ ràng muốn nói cô mua không nổi.

Tô Thiên Từ mỉm cười, đang muốn mở miệng, bỗng nhiên có hai bóng dáng sóng vai đi đến.

"Tình huống gì thế này, chẳng lẽ là không đủ khả năng để mua?"

Giọng của người phụ nữ hơi chanh chua, tiến vào chính là một nam một nữ.

Người đàn ông cao lớn, người phụ nữ cao quý.

Lúc họ đi vào, khuôn mặt của đám nhân viên bán hàng đột nhiên thay đổi, duy trì gương mặt tươi cười, hô một tiếng: "Liều tiểu thư, cô tới rồi."

Tô Thiên Từ cũng nhìn qua có chút kinh ngạc.

Nếu cô nhớ không lầm, Liều An An con gái của em trai Đường phu nhân nhân, cũng chính là em họ của Đường Mộng Đình, và cũng là đối thủ lớn nhất của cô khi cô ở trường.

Gia đình Liều An An ban đầu rất nghèo, nhờ sự thành công của Đường phu nhân, nhà mẹ đẻ bà ta cũng theo đó mà trở thành một nhà giàu mới nổi.

Nhưng người đàn ông đứng bên cạnh Liều An An, chính là mối tình đầu của cô lúc còn nhỏ, tên là Phó Lãnh Băng, cái tên thật hợp với cái danh xưng nam thân của hắn.

Khuôn mặt đẹp trai không nói, nhà lại có rất nhiều tiền.

Nhìn Phó Lãnh Băng, Tô Thiên Từ có chút hoảng hốt, thời gian thấm thoát, không ngờ mình còn có thể gặp lại mối tình đầu năm đó, nhưng mà giờ phút này, cô đã hoàn toàn không có cảm giác gì cả.

Tuy nhiên cô lại nhớ rõ, Liều An An kết hôn với một gã trung niên giàu có, chỉ vì sinh được một thằng con trai mà có mấy ngàn vạn trong tay, không ngờ hai người này còn thông đồng ở bên nhau.

Nghe được nhân viên bán hàng nói, Liều An An cao cao tại thượng lên tiếng, giống như cùng hải lòng với sự nịnh hót của bọn họ, ngay sau đó ánh mắt rơi xuống trên người Tô Thiên Từ, vẻ mặt kinh ngạc: "Ây da, đây không phải là hoa khôi của trường chúng ta sao? Cô cũng tới đây để mua quần áo à?"

Nhân viên bán hàng, bày ra khuôn mặt tươi cười, vẻ mặt lấy lòng nói: "Liều tiểu thư biết người này ah?"

Liều An An cười châm biếm. "Có thể không quen biết sao? Lúc học cấp 3, trực tiếp từ một học sinh bình thường vượt qua bài kiểm tra thi đậu vào trường đại học danh tiếng, là một người vô cùng nổi tiếng trong trường chúng ta, anh nói xem có đúng không Lãnh Băng?"

Phó Lãnh Băng nhú mày, nhìn Tô Thiên Từ đang đứng trước mặt mình, dường như không giống với trong ấn tượng của hắn.

Tô Thiên Từ bây giờ, cánh mũi thẳng tắp, mắt hạnh to tròn trong veo, tóc đen tùy ý xoã trên vai, kiểu tóc đơn giản nhưng lại khiến cho khuôn mặt cô trở nên tinh tế hơn và vô cùng quyến rũ.

Lúc Tô Thiên Từ là hoa khôi của trường cấp 3, khi đó cô là một thiếu nữ nổi loạn điển hình, quần áo, kiểu tóc đều mang phong cách cá tính, năng động, bây giờ thì ngày càng trở nã, xinh đẹp yêu kiều khiến người ta không thể rời mắt.

Nhân viên bán hàng nghe Liều An An nói vậy, vẻ mặt hiểu rõ, đối với Tô Thiên Từ càng mất kiên nhẫn, xua tay nói: "Đi nhanh đi, nếu cô không đi, tôi sẽ gọi bảo vệ tới đó!"

Tô Thiên Từ cười lạnh một tiếng, móc từ trong túi xách ra một tấm thẻ màu đen: "Thẻ này còn chưa đủ sao?"

Vốn dĩ nhân viên đang muốn cười châm chọc thì lại nhìn thấy tấm thẻ màu đen kia, liền lập tức im bặt, không thốt nên lời. Đoạt lấy tấm thẻ đen trên tay Tô Thiên Từ, nhìn kỹ một chút, nhân viên bán hàng mới hết hoảng nói: "Đây thực sự là..."

Nếu đây thực sự là thẻ đen thì bên trong ít nhất phải có 500 vạn nhân dân tệ.

Tô Thiên Từ nhìn thấy vẻ mặt không thể tin được của nhân viên bán hàng, ánh mắt chuyển sang chiếc váy bên cạnh nói: "Đưa chiếc váy đó cho tôi xem thử."

Nhân viên bán hàng kia dĩ nhiên rất không cam lòng, nhưng vẫn xoay người liền đi lấy bộ váy kia xuống.

Tô Thiên Từ cầm lấy, xoay người đi vào phòng thử đồ.

Liễu An An nhìn thấy tấm thẻ đen kia, trong mắt tràn ngập sự ghen ghét, cắn chặt răng, cười lạnh một tiếng: "Tôi nói như thế nào lại có bộ dáng nắm chắc phần thắng như vậy, thì là bị bao dưỡng, không tôi nha, tuy rằng là tình nhân, nhưng tốt xấu gì thì đó cũng là một nguồn thu nhập đó."

Bạn đang đọc truyện 99 Lần Ly Hôn được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 21: Gà Rừng Thì Vẫn Mãi Là Gà Rừng

Nhân viên bán hàng về mặt hiểu rõ, vội vàng phụ họa: "Thì ra là tình nhân, khó trách, tôi đã nghĩ với cái khí chất này của cô ấy sao có thể có được tấm thẻ đen kia chứ."

"Cô không biết đâu, lúc cấp 3, nữ nhân này đã không biết kiềm chế, ai cũng nói cô ta có quan hệ mờ ám với hiệu trưởng, bằng không cô ta sao có thể thi vào trường đại học danh tiếng đó chứ?" Liễu An An vô cùng hài lòng với thái độ phối hợp của nhân viên bán hàng.

Cạnh, Tô Thiên Từ mở cửa phòng thay đồ bước ra, tức khắc làm cho người ta có cảm giác không gian rực rỡ hẳn lên.

Tuy rằng Tô Thiên Từ lớn lên xinh đẹp, nhưng ăn mặc thoát nhìn giống như một cô gái năng động tràn đầy sức sống, nhưng lại rất bình thường.

Còn Tô Thiên Từ bây giờ mặc trên người một chiếc váy liền thân, làn da trắng nõn tinh tế, khí chất cũng không giống lúc trước, tựa như cô vừa lột xác trở thành một thiên kiêu kim tiểu thư.

Nữ nhân trời sinh thích cái đẹp, Tô Thiên Từ cũng không ngoại lệ, vừa lòng mình trong gương, khóe môi bất giác nở một nụ cười.

Đám nhân viên bán hàng gần đó nhìn thấy, cảm giác như tròn mắt sắp rớt ra ngoài, quá hợp!

Cái này váy quả thực giống như sinh ra là để cho cô, không chỉ kích cỡ mà ngay cả khí chất đều vô cùng thích hợp, lần đầu các cô đều nhìn thấy có người mặc váy đẹp như vậy.

Ngay cả Phó Lãnh Băng đã gặp qua rất nhiều nữ nhân xinh đẹp, trong lúc nhất thời nhìn đến ngây người.

Liễu An An nhìn thấy ánh mắt nóng rực của hán nhân Tô Thiên Từ, lòng đổ kị hưng hực bốc cháy, cười lạnh một tiếng: "Quả nhiên người đẹp vì lụa, gà rừng mặc quần áo tốt cũng có thể trở thành phượng hoàng, nhưng mà, gà rừng thì vẫn là gà rừng, dù trang điểm, thay đổi như thế nào cũng không thể phượng hoàng."

Tô Thiên Từ đột nhiên nhú mi, nhìn về phía đám nhân viên bán hàng, nói: "Nơi này của các cô ai cũng chiêu đãi sao, bà cô lấm mồm như vậy, các cô không định đuổi cô ấy đi sao?"

Liễu An An bị cô nói như vậy, mặt mày đen lại, hô to: "Người nên đi chính là cô!"

Tô Thiên Từ lại trực tiếp cho cô ta ăn bọ, cầm tấm thẻ đen đi đến quầy thu ngân: "Tính tiền."

Nhân viên bán hàng vô cùng vui vẻ, không ngờ bán được chiếc váy kia dễ dàng như vậy, chạy nhanh đi tính tiền nhưng là trong lúc vô tình nhìn thấy cái túi xách trên tay Tô Thiên Từ, về mặt vô cùng kinh ngạc. "Đây là túi xách DIOR, số lượng có hạn?"

Đồng thời, một nhân viên bán hàng khác cũng có chút ngơ ngẩn nói: "Chẳng lẽ chính là chiếc túi cả thế giới chỉ sản xuất 10 chiếc?"

Nói như vậy, cũng làm Liễu An An và Phó Lãnh Băng chấn động.

Cả thế giới chỉ có 10 chiếc, mà trên tay Tô Thiên Từ lại có thể có một chiếc.

Thân phận của cô là gì? Đây không phải là thứ cứ có tiền là có thể mua được!

Về mặt của đám nhân viên bán hàng đó vô cùng đặc sắc, ai có thể nghĩ tới, cô ăn mặc bình dân như vậy, trên người lại có một tấm thẻ hàng đồng tiền, còn có thể có chiếc túi hiếm như vậy!

Nhân viên bán hàng vừa rồi mới châm chọc cô, sắc mặt liền đỏ lên, yên lặng mà cúi đầu đi qua đi qua giúp cô tính tiền.

Sắc mặt Liễu An An càng khó coi, khinh thường cười lạnh, ghen tị nói: "Haha, bị bao dưỡng mà thôi, có gì đặc biệt hơn người chứ! Cũng không biết người bao dưỡng kia là lão già 60 tuổi hay là 70 tuổi? Nghe nói cô ở phương diện kia rất giỏi, năm đó ông hiệu trưởng kia cũng được cô hầu hạ vô cùng thoải mái dễ chịu, mới cho cô vào trường đại học danh tiếng đó?"

Bạn đang đọc truyện 99 Lần Ly Hôn được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 22: Ngu Ngốc

Tô Thiên Từ lạnh lùng liếc cô ta một cái, khoé môi cong lên, trào phúng nói: "Tổ chất thấp hèn, miệng đầy dơ bẩn, thật không dám thừa nhận năm đó cô là bạn học cùng với tôi."

Ánh mắt sắc bén mang theo vẻ cao ngạo, miệt thị.

Dáng người Tô Thiên Từ nhỏ gầy hơn Liễu An An một chút, nhưng giờ phút này lại làm cho Liễu An An có một cảm giác áp bức.

Không quan liên quan đến dáng người, không liên quan đến diện mạo, chỉ cần mỗi cái khí chất đó cũng đủ để ép Liễu An An.

Phó Lãnh Băng nhìn không được nhìn cô chăm chú, Tô Thiên Từ giờ phút này, mỗi cái hơi tay nhấc chất đều lộ ra vẻ ưu nhã, quý khí, so với lúc học cấp 3, quả thực là một trời một vực.

Liễu An An đứng trước mặt cô, cực kỳ giống một con vịt xấu xí, mà Tô Thiên Từ lại là một con thiên nga trắng cao cao tại thượng.

Chênh lệch lớn như vậy, làm Liễu An An càng thêm tức giận, sự đố kỵ trong mắt như muốn phun ra: "Haha, tôi lại càng không muốn thừa nhận, loại người ngu cùng với một lão già còn lớn tuổi hơn ba mình như cô, dĩ nhiên là tôi không dám nhận cô là bạn học cùng."

"Đủ rồi!" Phó Lãnh Băng vội ngăn cô ta lại. "Càng nói càng quá phận."

Người khác không biết, nhưng hẳn lại biết rất rõ, Phó gia cũng là một hào môn nổi danh, cái túi kia chị hẳn ngắm đã nửa năm, thật vất vả tìm mua với giá cao nhưng cũng không được, vậy mà Tô Thiên Từ lại có một chiếc, điều này chứng minh người sau lưng cô nhất định không đơn giản.

Hơn nữa, khí chất của Tô Thiên Từ cũng hoàn toàn không giống lúc trước.

Mặc kệ là bao dưỡng hay như thế nào thì Tô Thiên Từ bây giờ không phải là người bọn họ có thể đắc tội.

Nhưng Liễu An An lại không hiểu dụng ý của Phó Lãnh Băng, nhìn hẩn quát lớn: "Quá phận? Không phải là anh đang đau lòng đi, bây giờ cô ta xinh đẹp như vậy chắc chắn là anh đang muốn theo đuổi cô ta, rồi ở bên cô ta?"

Phó Lãnh Băng cảm giác vô cùng mất mặt, tức giận nói: "Cô nháo đủ rồi thì đi thôi, thật quá mất mặt!"

Tô Thiên Từ cười lạnh một tiếng, quyết định không để ý tới cô ta, cùng loại người này phân cao thấp, quả thực làm mất thân phận!

Lúc cô chuẩn bị đi, Liễu An An lại đột nhiên hô to: "Con tiện nhân này, năm đó có thể đi ngủ với hiệu trưởng để được vào trường đại học, bây giờ lại có thể ngủ cùng một lão già để có thể đen đi mua hàng xa xỉ, quả nhiên là cầu chi có thể ăn phân!"

Người xem náo nhiệt càng ngày càng nhiều, ánh mắt mọi người đều nhìn chăm chăm vào cô.

Nhưng thân là đương sự, trên mặt Tô Thiên Từ lại không có chút hoảng loạn, chỉ có sự lạnh lùng cùng tức giận. "Liễu An An, có có biết tội phi báng, vu hãm phải ngồi tù mấy năm không?"

Liễu An An thấy cô tức giận, đắc ý lớn giọng nói: "Phi báng? Vu hãm? Tôi đâu có nói sai câu nào? Năm đó cô nghèo đến nỗi tiền đóng học phí cũng phải đi vay, sao có thể có tiền mua thứ hàng xa xỉ như thế này? Bằng vào cái năng lực học đó của cô, cô sao có thể tốt nghiệp?"

Nghe thấy lời nói này của Liễu An An, mọi người đều vô cùng tò mò, tiến lại gần hóng chuyện.

Nhìn thấy người đến càng lúc càng nhiều, thanh âm của Liễu An An cũng ngày càng lớn. "Cô được tuyển vào trường đại học, nhưng tôi thì phải thi, ai cũng biết lúc đi học thành tích của cô kém xa tôi, nhất định là cô quỵr rũ hiệu trưởng, sau đó thay đổi thành tích của tôi!"

Tô Thiên Từ thật hết chỗ nói, cô quả thực là một học sinh yếu.

Nhưng sau đó, ở Tô gia vừa bị đe dọa, vừa bị dụ dỗ, tức giận phần đầu, vùi đầu vào sách vở suốt một tháng trời, cuối cùng sau khi thi đại học xong liền đổ bệnh, vậy mà vẫn chưa đạt tới yêu cầu của Tô gia, đành phải về trường Đại học quản lý doanh nghiệp.

Như thế nào đến miệng Liễu An An liền thành cô dùng thủ đoạn không chính đáng để đổi lấy.

Người vây xem đã ngày càng nhiều, trong đó cũng không thiếu người nhiều chuyện đã quay video phát trực tiếp lên Weibo.

Tô Thiên Từ một chút cũng không khản trương, nhìn Liễu An An thân nhiên nói: "Chứng cứ đâu, cô khẳng định như vậy, thì phải đem chứng cứ ra, tôi

muốn nhìn xem mình đi quyền rũ hiệu trưởng như thế nào."

"Chứng cứ? Chuyện này còn cần chứng cứ sao?" Liễu An An cười lạnh, "Cô là học sinh yếu lại có thể vào trường đại học danh tiếng, chính là chứng cứ!"

"Ồ, phải không?"

Một giọng nói trầm thấp, băng lãnh của người đàn ông vang lên, theo sau đó là tiếng bước chân trầm ổn.

Bạn đang đọc truyện *99 Lần Ly Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.